

BISERICA NAZARINEANULUI

O Credință Vie

BISERICA
NAZARINEANULUI

O Credință Vie

Textul a fost adaptat din *Manualul Bisericii Nazarineanului*, ediția 2013-2017 și din broșura „Valori Esențiale“.

Drept de autor © Nazarene Publishing House. Folosit cu permisiune.

Logo-ul Bisericii Nazarineanului este mărcă înregistrată a Church of the Nazarene, Inc. Utilizarea sau reproducerea acestora, fără acordul scris al Church of the Nazarene, Inc. este strict interzis.

Publicată în limba română de
OCEAD Nazarineanul
Intrarea Viilor nr. 4
București, Sector 5

Toate citatele din Scriptură sunt din versiunea Dumitru Cornilescu.

Cuprins

Prefața	5
I. Declarația Istorică	7
II. Declarația Convenită de Credință.....	15
III. Articolele de Credință	19
IV. Valorile Esențiale	31
V. Legământul Caracterului Creștin.....	47
VI. Legământul Comportamentului Creștin	53
VII. Temele Sociale și Morale Actuale	73

Prefața

„Misiunea Bisericii Nazarineanului este să facă ucenici asemenea lui Hristos în toate națiunile.“

„Obiectivul principal al Bisericii Nazarineanului este mărirea Împărăției lui Dumnezeu prin păstrarea și propagarea sfințeniei creștine așa cum este expusă în Scripturi.“

„Obiectivele hotărâtoare ale Bisericii Nazarineanului sunt: părăsirea sfântă, convertirea păcătoșilor, sfințirea deplină a credincioșilor, zidirea lor în sfințenie și simplitatea și puterea spirituală manifestată în biserica Nou Testamentală, împreună cu predicarea evangheliei oricărei făpturi.“

Biserica Nazarineanului există pentru a sluji ca un instrument pentru înaintarea Împărăției lui Dumnezeu, prin predicarea și predarea Evangheliei în toată lumea. Trimiterea noastră bine definită este să păstrăm și să propagăm sfințenia creștină așa cum este explicată în Scripturi, prin convertirea păcătoșilor, recuperarea celor căzuți și sfințirea deplină a credincioșilor.

Obiectivul nostru este unul spiritual, și anume, să evanghelizăm, ca răspuns la marea trimitere a Domnului nostru: „duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile“ (Matei 28:19, conform Ioan 20:21, Marcu 16:15). Noi credem că acest scop poate fi realizat prin reguli și proceduri stabilite, incluzând principii de credință ca doctrine și standarde de moralitate și stil de viață care au rezistat în timp.

Această introducere a Bisericii Nazarineanului începe cu o scurtă declarație istorică a denominațiunii, urmată de declarația

convenită de credință, articolele de credință și valorile esențiale ale bisericii noastre. În sfârșit, legământul caracterului creștin, legământul comportamentului creștin și temele sociale și morale actuale ne arată cum să punem în practică credința noastră prin trăirea unei vieți sfinte în societatea contemporană. Această carte conține declarațiile oficiale ale credinței și practicii bisericii și este în concordanță cu învățăturile scripturilor. Așadar, așteptăm ca oamenii noștri de pretutindeni să accepte principiile doctrinei, indicațiile și ajutorul care se află în această carte pentru o viață sfântă. Dacă cineva nu reușește să facă acest lucru după ce în mod oficial a devenit membru al Bisericii Nazarineanului, rănește mărturia bisericii, încalcă conștiința sa morală și risipește părtășia oamenilor care se numesc nazarineni.

Conducerea Bisericii Nazarineanului este deosebită. Forma sa de organizare este reprezentativă – nici în totalitate episcopală, nici în totalitate congregațională. Deoarece laicii și clericii au autoritate egală în dezbateră și crearea legilor bisericii, există o balanță de dorit și efectivă de putere. Noi vedem aceasta nu doar ca o oportunitate pentru a participa și a sluji în biserică dar și ca o obligație atât pentru laici cât și pentru clerici.

Devotamentul și scopul clar sunt importante. Dar oamenii inteligenți și informați care urmează practici și proceduri deja acceptate ajută la înaintarea Împărăției mai repede și sporește mărturia lor pentru Hristos. De aceea, este de datoria membrilor noștri să se familiarizeze cu acest manual – istoria bisericii și practicile doctrinare și etice ale membrului ideal. Devotamentul față de instrucțiunile acestor pagini va crește loialitate și credincioșia față de Dumnezeu și față de biserică și va spori eficacitatea și eficiența eforturilor noastre spirituale.

1

Declarația Istorică

Creștinismul Istoric

O credință sfântă. De la începuturile sale, Biserica Nazarineanului, a mărturisit a fi parte dintr-„una, sfântă, sobornicească, și apostolică“ biserică și a căutat să-i fie credincioasă acesteia. Biserica Nazarineanului mărturisește identificarea cu istoria poporului lui Dumnezeu care este relatată în Vechiul și Noul Testament, și care continuă din zilele apostolilor până în zilele noastre.

Ca și pe proprii membri, ea îi cuprinde pe oamenii lui Dumnezeu de-a lungul veacurilor, pe cei mântuiți prin Isus Hristos, din orice exprimare a Unicei Biserici. Biserica Nazarineanului primește crezurile ecumenice ale primelor cinci secole creștine ca expresii ale propriei sale credințe. În timp ce Biserica Nazarineanului a răspuns chemării sale speciale de a proclama doctrina și experiența sfințirii depline, a avut grijă să păstreze și să dezvolte identificarea cu biserica istorică prin: predicarea Cuvântului, administrarea sacramentelor, îngrijorarea în a dezvolta și a menține o lucrare creștină care este cu adevărat apostolică în credință și practică, și întipărirea disciplinelor pentru o viață asemenea lui Hristos și slujirea celorlalți. Această credință creștină a fost transmisă din generație în generație până la nazarineni prin curente istorice religioase.

Creștinismul occidental și reforma protestantă. În secolele care au urmat stabilirii bisericii creștine și a conciliilor ecumenice, ramura estică și cea vestică a bisericii s-au dezvoltat separat, atât doctriinal cât și în practică. Aceasta a dus la Marea Schismă din 1054, prin care relațiile au fost întrerupte oficial între Biserica Romano-Catolică de Apus și Bisericile Ortodoxe de Răsărit.

În secolul al XVI-lea, reformatori din Europa de Vest au protestat împotriva abuzului din Biserica Romano-Catolică prin mișcarea cunoscută ca Reforma Protestantă. Această mișcare a

avut ca rezultat formarea unei noi ramuri a creștinismului: protestantismul, care accentua supremația Scripturii, îndreptățirea prin har prin credință și preoția tuturor credincioșilor. Martin Luther a condus Reforma în Germania, în timp ce Huldrych Zwingli și Jean Calvin au condus reforma în Elveția. Pe măsura înaintării în acest secol, protestantismul s-a răspândit de-a lungul Europei de Vest.

Tradiția Wesleyană de sfințenie

Trezirea wesleyană. Curentul creștinismului protestant care a fost foarte influent în formarea Bisericii Nazarineanului este acela care a ajuns în Marea Britanie, în mod particular prin trezirea wesleyană din secolul XVIII. În anii 1730 marea trezire evanghelică s-a născut în Marea Britanie, condusă direct de John Wesley, fratele său Charles și George Whitefield, toți clerici în Biserica Anglicană. Prin intermediul lor, mulți alți bărbați și femei s-au întors de la păcat și au fost împuterniciți pentru slujirea lui Dumnezeu. Această mișcare a fost caracterizată prin predicarea de către laici, mărturie, disciplină și cercuri de ucenici serioși. De fapt, prin felul în care au urmat disciplinele creștine și-au câștigat numele de „metodiști“, după metodele stricte pe care le urmau.

Perioada wesleyană a marii treziri a fost caracterizată de trei trepte teologice: nașterea din nou prin har prin credință, desăvârșirea creștină sau sfințirea, de asemenea prin har prin credință; și mărturia Duhului pentru siguranța harului. Printre contribuțiile distinctive ale lui John Wesley, a fost accentuarea sfințirii depline în această viață ca dar de har de la Dumnezeu pentru fiecare creștin. Organizațiile misionare metodiste engleze au început să răspândească aceste valori teologice în întreaga lume, inclusiv în America de Nord.

Miscarea de sfințenie a secolului al XIX-lea. În secolul al XIX-lea, o reînnoită accentuare a sfințeniei creștine a început în estul Statelor Unite și s-a răspândit în întreaga națiune. Persoana centrală a mișcării a fost Phoebe Palmer din orașul New York, conducătoarea Întâlnirilor de Marți pentru Promovarea Sfințeniei, la care episcopi metodiști, educatori și alți clerici s-au alăturat grupului inițial de femei în cautarea sfințeniei. În curând, mișcarea de sfințenie s-a împrăștiat în afara limitelor metodismului, în timp ce tradiții religioase mai vechi au fost de asemenea influențate de mișcarea de sfințenie și mărturia pentru sfințenia creștină a avut un rol semnificativ în înființarea de noi biserici distincte ale sfințeniei.

Unirea grupurilor de sfințenie

În anii 1890 un nou val de organizații independente ale sfințeniei au luat ființă. Acesta a inclus biserici independente, misiuni urbane, case de refugiu și asociații misionare și evanghelice. Printre caracteristicile acestora regăsim accentuarea compasiunii față de cei săraci, trimiterea misionarilor peste granițe, hirotonisirea femeilor și publicarea de materiale despre sfințenie. Unii dintre oamenii implicați în aceste organizații doreau unirea într-o biserică națională a sfințeniei. De-a lungul timpului, aceste biserici independente ale sfințeniei au început să formeze asociații regionale cu alte biserici ale sfințeniei apropiate. Din acest impuls s-a născut Biserica Nazarineanului din prezent.

Anul unirii: 1907-1908. În 1907, delegați din două dintre aceste asociații regionale ale sfințeniei s-au strâns la adunarea generală din Chicago, Illinois, SUA, cu scopul unirii pentru a forma o denominațiune națională a sfințeniei. Primul grup, Asociația Bisericilor Penticostale din America, a fost fondat în nord-estul Statelor Unite. Aceasta accentua umplerea cu Duhul

Sfânt a credincioșilor în ziua de Rusalii („Pentecost“ în limba engleză). Al doilea grup, Biserica Nazarineanului, a fost organizată în vestul Statelor Unite. Aceasta sublinia slujirea celor săraci și a ales să fie numită după Isus din Nazaret. Adunarea generală a adoptat un nume pentru trupul unit rezultat din ambele organizații: Biserica Penticostală a Nazarineanului. Phineas F. Bresee din Biserica Nazarineanului și Hiram F. Reynolds din Asociația Bisericilor Penticostale din America au fost aleși superintendenți generali a noii denominațiuni. O delegație de observatori din partea celei de-a treia asociații regionale a bisericilor ale sfințeniei, Bisericii de Sfințenie a lui Hristos, care a fost fondată în sudul Statelor Unite, a fost prezentă și a participat la lucrările adunării.

La a doua adunare generală a Bisericii Penticostale a Nazarineanului, desfășurată în 1908 la Pilot Point, Texas, SUA, Biserica de Sfințenie a lui Hristos s-a unit cu Biserica Penticostală a Nazarineanului. După 1908 alte diferite grupuri s-au unit cu Biserica Nazarineanului, dar 1908 este considerat a fi anul oficial al întemeierii noii denominațiuni.

Schimbarea numelui denominațiunii. Adunarea generală din 1919 a schimbat oficial numele denominațiunii în Biserica Nazarineanului din cauza noului înțeles care a început să fie asociat cu termenul „penticostal“.

Spre o biserică globală

Biserica Nazarineanului a avut o dimensiune internațională încă de la începuturile ei. Chiar și înainte de adunarea de unificare din 1908, nazarinii au slujit și au mărturisit nu doar în Statele Unite și Canada, dar și ca misionari în Insulele Capului Verde, India, Japonia, Mexic, și Africa de Sud.

Expansiunea spre noile zone ale lumii a început în Asia din 1898, în America Centrală din 1900, în Caraibe din 1902, în Africa din 1907 și în America de Sud din 1909.

Ulterior extinderea în zona Australia/Pacificul de Sud a început în 1945, și pe continentul european în 1948. În aceste cazuri, Biserica Nazarineanului a intrat prin identificarea cu lucrătorii creștini locali care deja predicau și predau mesajul wesleyan de sfințenie.

În dezvoltarea unei lucrări globale, Biserica Nazarineanului a depins din punct de vedere istoric de energia lucrătorilor creștini locali care au împărtășit cu misionarii sarcina predicării și predării cuvântului harului. Până în 1936 raportul lucrătorilor creștini locali față de misionarii din întreaga lume, aparținând Bisericii Nazarineanului, era mai mare de 5 la 1.

Caracteristici ale lucrării internaționale. Din punct de vedere istoric, misiunea globală nazarineană s-a concentrat pe evanghelizare, lucrări de compasiune și educație. Biserica a prosperat în timp ce aceste componente ale misiunii sale s-au dezvoltat.

În întreaga lume, Biserica Nazarineanului reflectă un caracter de evanghelizare și de renaștere în timp ce evanghelizarea lumii rămâne o prioritate. Astăzi există aproximativ 700 de misionari și voluntari care slujesc în întreaga lume. În plus, echipe organizate pe termen scurt își pun la dispoziție timpul și slujirea pentru construcția bisericilor, școlilor și a clinicilor, și împărtășesc vestea cea bună a lui Isus Hristos. Biserica Nazarineanului ajunge, de asemenea, la persoane din întreaga lume prin intermediul tehnologiei și a literaturii prin emisii radio în 72 de țări și 36 de limbi și prin producerea de literatură în 90 de limbi.

Lucrările de compasiune sunt esențiale pentru nazarineni care susțin că, creștinii sfințiți prin credință trebuie să urmeze exemplul lui Hristos și să vestească săracilor evanghelia. Astăzi,

Lucrările Nazarinene de Compasiune încearcă să educe, să îmbrace, să adăpostească, să hrănească, să vindece și nu în ultimul rând să-i împlutescă pe cei care suferă de pe urma oprămirii, inequtiei, violenței, sărăciei, foamei și bolii. În plus, biserica conduce 33 de clinici medicale și spitale în întreaga lumea.

Educația este un aspect al lucrării mondiale, de exemplu nazarinenii au înființat școli pentru educație primară și pentru pregătirea în lucrarea creștină.

Astăzi, există seminarii pentru absolvenți de studii superioare și facultăți teologice în Australia, Costa Rica, Anglia, Filipine și Statele Unite, facultăți și universități în Africa, Brazilia, Canada, Coreea, Trinidad și Statele Unite, un colegiu educațional în Papua Noua Guinee, două colegii de asistență medicală în India și Papua Noua Guinee și 31 de instituții universitare de învățământ teologic în întreaga lume.

Biserica Nazarineanului este o biserică creștină protestantă în tradiția Wesleyană de sfințenie. Înființată în 1908, Biserica are acum mai mult de 2,2 milioane de membri care se închină în peste 29.000 de adunări locale în 159 de zone ale lumii. Ca rezultat al acestei dezvoltări istorice, denominațiunea are astăzi în față o agendă deschisă pentru tranziția de la o „prezență internațională” la o „comunitate internațională” de credință.

Declarația Convenită
de Credință

Noi credem:

- Într-un singur Dumnezeu – Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.
- Că Vechiul și Noul Testament, date prin inspirație deplină, conțin toate adevărurile necesare pentru credința și trăirea creștină.
- Că omul este născut având o natură decăzută și este, prin urmare, înclinat în mod continuu spre rău.
- Că cei care nu se pocăiesc până la sfârșit sunt pierduți fără speranță și pe veci.
- Că ispășirea prin Isus Hristos este pentru întreaga umanitate; și că oricine se pocăiește și crede în Domnul Isus Hristos este îndreptățit și născut din nou și salvat de sub domnia păcatului.
- Că cei credincioși trebuie sfințiți pe deplin, ulterior nașterii din nou, prin credința în Domnul Isus Hristos.
- Că Duhul Sfânt mărturisește față de nașterea din nou și de asemenea față de sfințirea deplină a credincioșilor.
- Că Domnul nostru va reveni, morții vor fi înviați, și judecata finală va avea loc.

III

*Articolele de
Credință*

1. Dumnezeu Triunic

Credem într-un etern, infinit Dumnezeu, Creator și Susținător Suveran al universului; că El singur este Dumnezeu, sfânt în natură, attribute și scop. Dumnezeul dragostei sfinte și luminii este triunic în ființa esențială, descoperit ca Tată, Fiu și Duh Sfânt.

(Geneza 1; Levitic 19:2; Deuteronom 6:4-5; Isaia 5:16; 6:1-7; 40:18-31; Matei 3:16-17; 28:19-20; Ioan 14:6-27; 1 Corinteni 8:6; 2 Corinteni 13:14; Galateni 4:4-6; Efeseni 2:13-18; 1 Ioan 1:5; 4:8)

2. Isus Hristos

Credem în Isus Hristos, a doua persoană a Dumnezeirii Triunice; credem că El este din veșnicie una cu Tatăl; că El s-a întrupat prin Duhul Sfânt și a fost născut din fecioara Maria, astfel că două naturi întregi și desăvârșite – Dumnezeirea și umanitatea – au fost unite într-o persoană care este pe deplin Dumnezeu și pe deplin om, Dumnezeu-om.

Credem că Isus Hristos a murit pentru păcatele noastre și că El a înviat cu adevărat din morți și Și-a luat din nou trupul Său, împreună cu toate lucrurile aparținând desăvârșirii naturii omului, cu care s-a înălțat la cer și mijlocește pentru noi.

(Matei 1:20-25; 16:15-16; Luca 1:26-35; Ioan 1:1-18; Faptele Apostolilor 2:22-36; Romani 8:3, 32-34; Galateni 4:4-5; Filipeni 2:5-11; Coloseni 1:12-22; 1 Timotei 6:14-16; Evrei 1:1-5; 7:22-28; 9:24-28; 1 Ioan 1:1-3; 4:2-3, 15)

3. Duhul Sfânt

Noi credem în Duhul Sfânt, a treia persoană a Dumnezeirii triunice; credem că El este atotprezent și că este activ în mod eficient în și cu biserica lui Hristos, convingând lumea de păcat, reînnoindu-i pe aceia care se pocăiesc și cred, sfințind pe credincioși și călăuzind în tot adevărul care este în Isus.

(Ioan 7:39; 14:15-18, 26; 16:7-15; Faptele Apostolilor 2:33; 15:8-9; Romani 8:1-27; Galateni 3:1-14; 4:6; Efeseni 3:14-21; 1 Tesaloniceni 4:7-8; 2 Tesaloniceni 2:13; 1 Petru 1:2; 1 Ioan 3:24; 4:13)

4. Sfintele Scripturi

Noi credem în inspirația deplină a Sfintelor Scripturi, prin care înțelegem cele 66 de cărți ale Vechiului și Noului Testament, date prin insuflare divină, descoperind fără greșală voia lui Dumnezeu cu privire la noi, în toate lucrurile necesare salvării noastre, astfel că orice nu este cuprins în ele, nu poate constitui un articol de credință.

(Luca 24:44-47; Ioan 10:35; 1 Corinteni 15:3-4; 2 Timotei 3:15-17; 1 Petru 1:10-12; 2 Petru 1:20-21)

5. Păcatul, originar și personal

Noi credem că păcatul și moartea prin păcat au venit în lume prin neascultarea primilor noștri părinți (Adam și Eva). Noi credem că păcatul este de două feluri: păcatul originar sau decăderea și păcatul actual sau personal.

Noi credem că păcatul originar sau decăderea este acea depravare a naturii tuturor urmașilor lui Adam, din cauza căreia fiecare om este departe de neprihănirea originară adică starea de curăție a părinților noștri la vremea creației lor; este potrivit lui Dumnezeu, fără viață spirituală și înclinat spre rău în mod continuu. Noi credem că păcatul originar continuă să existe în noua viață a celor născuți din nou până când inima este curățată pe deplin prin botezul cu Duhul Sfânt.

Noi credem că păcatul originar diferă de păcatul personal prin aceea că reprezintă o înclinație moștenită către păcatul personal, pentru care nimeni nu este responsabil până când remediul lui furnizat de Dumnezeu este neglijat sau respins.

Noi credem că păcatul actual sau personal este o încălcare

voluntară a legii cunoscute a lui Dumnezeu, de către o persoană responsabilă din punct de vedere moral. De aceea nu trebuie să fie confundat cu scăpările, greșelile, căderile involuntare și inevitabile, sau cu alte devieri de la un standard perfect de conduită, care sunt efecte reziduale ale căderii. Totuși aceste efecte nevinovate nu includ atitudini și răspunsuri contrarii Duhului lui Hristos, care ar putea fi numite păcate împotriva Duhului. Noi credem că păcatul personal este, în mod primar și esențial, o încălcare a legii dragostei și că în relație cu Hristos păcatul poate fi definit ca necredință.

(Păcatul original: Geneza 3; 6:5; Iov 15:14; Psalmul 51:5; Ieremia 17:9-10; Marcu 7:21-23; Romani 1:18-25; 5:12-14; 7:1-8:9; 1 Corinteni 3:1-4; Galateni 5:16-25; 1 Ioan 1:7-8)

(Păcatul personal: Matei 22:36-40 (cu 1 Ioan 3:4); Ioan 8:34-36; 16:8-9; Romani 3:23; 6:15-23; 8:18-24; 14:23; 1 Ioan 1:9-2:4; 3:7-10)

6. Ispășirea

Noi credem că Isus Hristos, prin suferințele Lui, prin vărsarea sângelui Său și prin moartea Sa merituosă pe cruce, a făcut o ispășire deplină pentru tot păcatul umanității și că această ispășire este singura bază pentru mântuire, fiind suficientă pentru fiecare persoană descendentă a lui Adam. Ispășirea este în mod milostiv eficace pentru mântuirea celor incapabili de responsabilități morale și pentru copiii inocenți, dar este eficace pentru mântuirea celor responsabili și maturi numai când aceștia se pocăiesc și cred.

(Isaia 53:5-6, 11; Marcu 10:45; Luca 24:46-48; Ioan 1:29; 3:14-17; Faptele Apostolilor 4:10-12; Romani 3:21-26; 4:17-25; 5:6-21; 1 Corinteni 6:20; 2 Corinteni 5:14-21; Galateni 1:3-4; 3:13-14; Coloseni 1:19-23; 1 Timotei 2:3-6; Tit 2:11-14; Evrei 2:9; 9:11-14; 13:12; 1 Petru 1:18-21; 2:19-25; 1 Ioan 2:1-2)

7. Harul premergător

Noi credem că ființele umane au fost create după chipul și asemănarea lui Dumnezeu și aceasta include abilitatea de a deosebi binele de rău și că, astfel, oamenii au fost făcuți responsabili moral; credem că prin căderea lui Adam oamenii au devenit decăzuți, astfel că ei nu se pot întoarce și pregăti singuri, prin puterea și faptele lor pentru a-L crede și chema pe Dumnezeu. De asemenea noi credem că harul lui Dumnezeu prin Isus Hristos este revărsat liber peste toți oamenii, făcându-i capabili pe cei care doresc să se întoarcă de la păcat la neprihănire, să creadă în Isus Hristos pentru iertarea și curățirea de păcate și să facă fapte plăcute și acceptate de Dumnezeu.

Credem că toți oamenii, chiar dacă au experimentat nașterea din nou și sfințire deplină, pot cădea de la har și pot renega credința lor, și dacă nu se pocăiesc de păcatele lor vor fi pierduți etern fără speranță.

(Asemănare cu Dumnezeu și responsabilitate morală: Geneza 1:26-27; 2:16-17; Deuteronom 28:1-2; 30:19; Iosua 24:15; Psalmul 8:3-5; Isaia 1:8-10; Ieremia 31:29-30; Ezechiel 18:1-4; Mica 6:8; Romani 1:19-20; 2:1-16; 14:7-12; Galateni 6:7-8)

(Neputința naturală: Iov 14:4; 15:14; Psalmii 14:1-4; 51:5; Ioan 3:6a; Romani 3:10-12; 5:12-14, 20a; 7:14-25)

(Harul fără plată și faptele credinței: Ezechiel 18:25-26; Ioan 1:12-13; 3:6b; Faptele Apostolilor 5:31; Romani 5:6-8, 18; 6:15-16, 23; 10:6-8; 11:22; 1 Corinteni 2:9-14; 10:1-12; 2 Corinteni 5:18-19; Galateni 5:6; Efeseni 2:8-10; Filipeni 2:12-13; Coloseni 1:21-23; 2 Timotei 4:10a; Tit 2:11-14; Evrei 2:1-3; 3:12-15; 6:4-6; 10:26-31; Iacov 2:18-22; 2 Petru 1:10-11; 2:20-22)

8. Pocăința

Noi credem că pocăința, care este o schimbare sinceră și completă în ceea ce privește păcatul implicând un sentiment de vină personală și o întoarcere voluntară de la păcat, este cerută tuturor celor care prin fapte și scopuri au devenit păcătoși înaintea lui Dumnezeu. Duhul lui Dumnezeu dă tuturor celor

care vor să se pocăiască milostivul ajutor al harului spre căința inimii și speranța de îndurare, ca ei să creadă spre iertare și viață veșnică.

(2 Cronici 7:14; Psalmii 32:5-6; 51:1-17; Isaia 55:6-7; Ieremia 3:12-14; Ezechiel 18:30-32; 33:14-16; Marcu 1:14-15; Luca 3:1-14; 13:1-5; 18:9-14; Faptele Apostolilor 2:38; 3:19; 5:31; 17:30-31; 26:16-18; Romani 2:4; 2 Corinteni 7:8-11; 1 Tesaloniceni 1:9; 2 Petru 3:9)

9. Îndreptățirea, Nașterea din nou și Înfierea

Noi credem că îndreptățirea este lucrarea de har și de dreptate a lui Dumnezeu, prin care El dă iertare deplină pentru toată vina și eliberare completă de pedeapsa pentru păcatele comise, și acceptarea ca fiind socotiți neprihăniți, tuturor celor care cred în Isus Hristos și-L primesc pe El ca Domn și Mântuitor.

Noi credem că nașterea din nou este lucrare de har a lui Dumnezeu prin care natura morală a credinciosului care se căiește este trezită spiritual, aceasta primind o viață spirituală adevărată, capabilă de credință, dragoste și ascultare.

Noi credem că înfierea este acea lucrare de har a lui Dumnezeu prin care credinciosul care a fost îndreptățit și născut din nou este considerat fiu al lui Dumnezeu.

Noi credem că îndreptățirea, nașterea din nou și înfierea sunt simultane în experiența celor care îl caută pe Dumnezeu și sunt obținute pe baza credinței, precedată de pocăință; și că Duhul Sfânt mărturisește cu privire la această lucrare și stare de har.

(Luca 18:14; Ioan 1:12-13; 3:3-8; 5:24; Faptele Apostolilor 13:39; Romani 1:17; 3:21-26, 28; 4:5-9, 17-25; 5:1, 16-19; 6:4; 7:6; 8:1, 15-17; 1 Corinteni 1:30; 6:11; 2 Corinteni 5:17-21; Galateni 2:16-21; 3:1-14, 26; 4:4-7; Efeseni 1:6-7; 2:1, 4-5; Filipeni 3:3-9; Coloseni 2:13; Tit 3:4-7; 1 Petru 1:23; 1 Ioan 1:9; 3:1-2, 9; 4:7; 5:1, 9-13, 18)

10. Sfințenia creștină și Sfințirea deplină

Noi credem că sfințirea este lucrarea lui Dumnezeu care transformă credincioșii în asemănare cu Hristos. Este lucrarea harului lui Dumnezeu prin Duhul Sfânt prin sfințirea inițială, sau nașterea din nou (simultan cu îndreptățirea), sfințirea deplină și lucrarea continuă de desăvârșire a Duhului Sfânt încununată de gloriificare. Prin gloriificare noi suntem pe deplin asemenea imaginii Fiului.

Noi credem că sfințirea deplină este aceea lucrare a lui Dumnezeu ulterior nașterii din nou, prin care credincioșii sunt eliberați de păcatul original, sau de decădere și sunt aduși într-o stare de devotare deplină față de Dumnezeu, iar ascultarea sfântă a dragostei este făcută desăvârșită.

Ea este făcută prin botezul cu sau umplerea cu Duhul Sfânt și cuprinde într-o singură experiență curățirea inimii de păcat și stabilirea prezenței Duhului Sfânt care locuiește în inimă, și îl împuternicește pe credincios pentru viața și slujire.

Sfințirea deplină este asigurată prin sângele lui Isus, are loc instantaneu prin har prin credință fiind precedată de o consacrare totală; Duhul Sfânt mărturisește cu privire la această lucrare și stare de har.

Această experiență este cunoscută și sub alți termeni care reprezintă fazele ei diferite, cum sunt „desăvârșirea creștină“, „dragostea desăvârșită“, „puritate a inimii“, „botezul cu sau umplerea cu Duhul Sfânt“, „plinătatea binecuvântării“ și „sfințenia creștină“.

Noi credem că există o diferență evidentă între o inimă curată și un caracter matur. Cea dintâi se obține într-o clipă, ca rezultat al sfințirii depline, a doua este rezultatul creșterii în har.

Noi credem că harul sfințirii depline include impulsul divin de a crește în har ca și un ucenic asemeni lui Hristos. Totuși acest impuls trebuie să fie conștient cultivat și trebuie dată o atenție deosebită cerințelor și proceselor de dezvoltare

spirituală, îmbunătățirii caracterului și personalității tocmai asemenea lui Hristos. Fără asemenea efort susținut, mărturia personală poate fi împiedicată și harul însuși frustrat și în final, pierdut.

Participând la mijloace ale harului, în special prin părtășia, disciplinele și sacramentele bisericii, credincioșii cresc în har și în iubirea deplină a lui Dumnezeu și a aproapei.

(Ieremia 31:31-34; Ezechiel 36:25-27; Maleahi 3:2-3; Matei 3:11-12; Luca 3:16-17; Ioan 7:37-39; 14:15-23; 17:6-20; Faptele Apostolilor 1:5; 2:1-4; 15:8-9; Romani 6:11-13, 19; 8:1-4, 8-14; 12:1-2; 2 Corinteni 6:14-7:1; Galateni 2:20; 5:16-25; Efeseni 3:14-21; 5:17-18, 25-27; Filipeni 3:10-15; Coloseni 3:1-17; 1 Tesaloniceni 5:23-24; Evrei 4:9-11; 10:10-17; 12:1-2; 13:12; 1 Ioan 1:7, 9)

(„Desăvășirea creștină“, „dragostea desăvârșită“: Deuteronom 30:6; Matei 5:43-48; 22:37-40; Romani 12:9-21; 13:8-10; 1 Corinteni 13; Filipeni 3:10-15; Evrei 6:1; 1 Ioan 4:17-18)

(„Puritatea inimii“: Matei 5:8; Faptele Apostolilor 15:8-9; 1 Petru 1:22; 1 Ioan 3:3)

(„Botezul cu sau umplerea cu Duhul Sfânt“: Ieremia 31:31-34; Ezechiel 36:25-27; Maleahi 3:2-3; Matei 3:11-12; Luca 3:16-17; Faptele Apostolilor 1:5; 2:1-4; 15:8-9)

(„Plinătatea binecuvântării“: Romani 15:29)

(„Sfințenia creștină“: Matei 5:1-7:29; Ioan 15:1-11; Romani 12:1-15:3; 2 Corinteni 7:1; Efeseni 4:17-5:20; Filipeni 1:9-11; 3:12-15; Coloseni 2:20-3:17; 1 Tesaloniceni 3:13; 4:7-8; 5:23; 2 Timotei 2:19-22; Evrei 10:19-25; 12:14; 13:20-21; 1 Petru 1:15-16; 2 Petru 1:1-11; 3:18; Iuda 20-21)

11. Biserica

Noi credem în biserică, comunitatea care îl mărturisește pe Isus Hristos ca Domn, poporul legământului lui Dumnezeu, înnoit în Hristos, trupul lui Hristos strânși împreună de Duhul Sfânt prin Cuvânt.

Dumnezeu cheamă biserica să-și exprime viața în unitate și părtășia Duhului; în închinare prin predicarea Cuvântului, ținerea sacramentelor și lucrarea creștină în numele Lui; prin

ascultarea de Hristos, trăirea sfântă, și responsabilitate reciprocă.

Misiunea bisericii în lume este să ia parte la lucrarea de răscumpărare și împăcare a lui Hristos, prin puterea Duhului. Biserica își îndeplinește lucrarea prin a face ucenici prin evanghelizare, educație, lucrări de compasiune, făcând dreptate și fiind o mărturie pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Biserica este o realitate istorică ce se organizează sub forme condiționate de cultură, ea există ca adunări locale și ca trup universal, ea pune deoparte pentru lucrări specifice persoanele chemate de Dumnezeu. Dumnezeu cheamă biserica să trăiască sub domnia Lui în anticiparea venirii Domnului nostru Isus Hristos.

(Exodul 19:3; Ieremia 31:33; Matei 8:11; 10:7; 16:13-19, 24; 18:15-20; 28:19-20; Ioan 17:14-26; 20:21-23; Faptele Apostolilor 1:7-8; 2:32-47; 6:1-2; 13:1; 14:23; Romani 2:28-29; 4:16; 10:9-15; 11:13-32; 12:1-8; 15:1-3; 1 Corinteni 3:5-9; 7:17; 11:1, 17-33; 12:3, 12-31; 14:26-40; 2 Corinteni 5:11-6:1; Galateni 5:6, 13-14; 6:1-5, 15; Efeseni 4:1-17; 5:25-27; Filipeni 2:1-16; 1 Tesaloniceni 4:1-12; 1 Timotei 4:13; Evrei 10:19-25; 1 Petru 1:1-2, 13; 2:4-12, 21; 4:1-2, 10-11; 1 Ioan 4:17; Iuda 24; Apocalipsa 5:9-10)

12. Botezul

Noi credem că botezul creștin, poruncit de Domnul nostru, este un sacrament semnificând acceptarea beneficiilor ispășirii făcute de Domnul Isus Hristos, acesta trebuie administrat credincioșilor pe baza declarației credinței lor în Isus Hristos ca Mântuitor, având ca scop ascultarea în sfințenie și neprihănire.

Fiindcă botezul este un simbol al noului legământ, copiii mici pot fi botezați la cererea părinților sau tutorilor lor, care își vor lua responsabilitatea că le vor asigura pregătirea creștină necesară.

Botezul poate fi făcut prin stropire, turnare sau scufundare după dorința celui botezat.

(Matei 3:1-7; 28:16-20; Faptele Apostolilor 2:37-41; 8:35-39; 10:44-48; 16:29-34; 19:1-6; Romani 6:3-4; Galateni 3:26-28; Coloseni 2:12; 1 Petru 3:18-22)

13. Cina Domnului

Noi credem că cina memorială și de comuniune instituită de Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos este în esență un sacrament al Noului Testament, o declarație a morții sale de sacrificiu, prin meritele căruia credincioșii au viață și mântuire, și promisiunea tuturor binecuvântărilor spirituale în Hristos. Se adresează în mod special celor care sunt pregătiți să aprecieze plini de smerenie însemnătatea sa și prin ea, ei proclamă moartea Domnului până la revenirea Lui. Fiind masa împărțirii, numai cei care au credință în Hristos și dragoste pentru sfinți trebuie chemați să participe la ea.

(Exod 12:1-14; Matei 26:26-29; Marcu 14:22-25; Luca 22:17-20; Ioan 6:28-58; 1 Corinteni 10:14-21; 11:23-32)

14. Vindecarea divină

Noi credem în doctrina Bibliei de vindecare divină și îndemnăm oamenii noștri să aducă rugăciuni ale credinței pentru vindecarea celor bolnavi. De asemenea noi credem că Dumnezeu vindecă prin metodele științei medicale.

(2 Împărați 5:1-19; Psalmul 103:1-5; Matei 4:23-24; 9:18-35; Ioan 4:46-54; Faptele Apostolilor 5:12-16; 9:32-42; 14:8-15; 1 Corinteni 12:4-11; 2 Corinteni 12:7-10; Iacov 5:13-16)

15. A doua venire a lui Hristos

Noi credem că Domnul nostru Isus Hristos va veni din nou; că noi care vom fi în viață la venirea Lui nu o vom lua înaintea celor care au adormit în Hristos Isus; ci că, dacă noi rămânem în El, vom fi luați împreună cu sfinții înviați să-L întâlnim pe Domnul în văzduh, astfel vom fi veșnic cu Domnul.

(Matei 25:31-46; Ioan 14:1-3; Faptele Apostolilor 1:9-11; Filipeni 3:20-21; 1 Tesaloniceni 4:13-18; Tit 2:11-14; Evrei 9:26-28; 2 Petru 3:3-15; Apocalipsa 1:7-8; 22:7-20)

16. Învierea, Judecata și Destinul

Noi credem în învierea morților, că trupurile celor drepti și celor nedrepti vor fi înviate și unite cu duhurile lor - „Cei ce au făcut binele vor învia pentru viață; iar cei ce au făcut răul vor învia pentru judecată.”

Noi credem în judecata viitoare în care fiecare persoană va apărea înaintea lui Dumnezeu să fie judecată după faptele făcute în viața sa.

Noi credem că viața glorioasă și fără de sfârșit este asigurată pentru toți cei care au credință în Isus ca mântuitor și care în ascultare L-au urmat pe Isus Hristos Domnul nostru, iar că cei care nu se vor pocăi vor suferi pentru veșnicie în iad.

(Geneza 18:25; 1 Samuel 2:10; Psalmul 50:6; Isaia 26:19; Daniel 12:2-3; Matei 25:31-46; Marcu 9:43-48; Luca 16:19-31; 20:27-38; Ioan 3:16-18; 5:25-29; 11:21-27; Faptele Apostolilor 17:30-31; Romani 2:1-16; 14:7-12; 1 Corinteni 15:12-58; 2 Corinteni 5:10; 2 Tesaloniceni 1:5-10; Apocalipsa 20:11-15; 22:1-15)

IV

Valorile Esențiale

1. Noi suntem oameni creștini

Ca membri ai Bisericii Universale, ne unim cu toți credincioșii adevărați în proclamarea Domniei lui Isus Hristos și în îmbrățișarea declarațiilor crezului istoric Trinitarian al credinței creștine. Noi prețuim tradiția noastră Wesleyană de sfințenie și credem că este o cale spre înțelegerea credinței adevărate în conformitate cu Scriptura, rațiunea, tradiția și experiența.

Noi suntem uniți cu toți credincioșii adevărați în proclamarea Domniei lui Isus Hristos. Noi credem că, în dragostea Sa divină, Dumnezeu oferă tuturor oamenilor iertarea de păcate și o nouă relație cu El. Noi credem că a fi împăcați cu El implică împăcarea unul cu celălalt, iubindu-ne unul pe celălalt așa cum am fost iubiți de Dumnezeu și iertându-ne unul pe celălalt așa cum am fost iertați de Dumnezeu. Noi credem că trăirea noastră împreună trebuie să exemplifice caracterul lui Hristos. Noi afirmăm împreună cu toți creștinii de pretutindeni și susținem crezurile Trinitariene și credința creștină și punem o mare valoare pe tradiția noastră Wesleyană de sfințenie. Noi privim Scriptura ca sursa primordială de adevăr confirmat de rațiune, tradiție și experiență.

Noi Îl mărturisim și Îl lăudăm pe Isus Hristos Domnul împreună cu toți oamenii lui Dumnezeu. Isus Hristos este Domnul Bisericii, una, sfântă, sobornicească și apostolică, așa cum ne spune Crezul Nicean. Prin Isus Hristos și prin Duhul Sfânt, Dumnezeu Tatăl oferă iertare de păcat și împăcare cu întreaga creație. Aceia care răspund ofertei lui Dumnezeu devin prin credință parte din poporul lui Dumnezeu. Fiind iertați și împăcați în Hristos, noi iertăm și suntem împăcați unul cu celălalt. În acest mod, noi suntem Biserica și Trupul lui Hristos și revelăm unitatea acestui Trup. Ca unic Trup al lui Hristos, noi avem „un singur Domn, o singură credință, un singur botez“. Noi afirmăm unitatea bisericii lui Hristos și ne străduim să o păstrăm

în toate lucrurile. (Efeseni 4:5, 3)

Isus Hristos este Domnul Sfânt. Pentru acest motiv, Biserica Lui este nu numai una dar și sfântă. Părțile ei componente trebuie să fie sfinte; ea trebuie să fie sfântă în întregime, sfântă în membrele ei așa cum este Capul. Biserica este deja sfântă dar este și chemată să fie sfântă. Ea este sfântă pentru că este Trupul lui Hristos, care s-a făcut pentru noi neprihănire și sfințire. Este chemată să fie sfințită de Dumnezeu, care ne-a ales înainte de întemeierea lumii ca să fim sfinți și fără prihană. Ca unic Trup al lui Hristos, trăirea noastră împreună ca biserică trebuie să întruchipeze caracterul sfânt al lui Hristos, care s-a dezbrăcat pe Sine și a luat chip de rob. Noi susținem sfințenia Bisericii lui Hristos atât ca dar cât și ca chemare.

Isus Hristos este Domnul Bisericii. Pentru acest motiv Biserica nu este numai una și sfântă ci și sobornicească (sau universală), incluzând pe toți aceia care afirmă crezul esențial al credinței creștine. Noi afirmăm credința apostolică, cea care a fost susținută de creștinii de pretutindeni și din toate timpurile. Noi îmbrățișăm conceptul lui John Wesley despre duhul universal, prin care avem părtășie cu toți aceia care afirmă esențialul vital al Scripturii și manifestăm îngăduință față de aceia care nu sunt de acord cu lucrurile neesențiale referitoare la mântuire.

Isus Hristos este Domn al Scripturii. Pentru acest motiv Biserica nu este numai una, sfântă și sobornicească dar și apostolică. Ea este clădită pe temelia apostolilor și prorocilor și este în mod continuu devotată învățaturii apostolilor. Biserica privește în mod special în Scriptură, singurul standard de credință și trăire. Domnia lui Isus peste Scriptură înseamnă că noi trebuie să înțelegem Scriptura prin mărturia Duhului Sfânt așa cum El mărturisește despre Isus. Pentru a confirma și corecta înțelegerea noastră despre Scriptură noi onorăm și dăm atenție atât crezurilor cât și altor voci din tradiția creștină care explică Scripturile cu credincioșie. Totodată noi lăsăm ca înțelegerea

Scripturii să fie ghidată de vocea Duhului Sfânt care vorbește în pocăință, credință și siguranță. Și în final, noi testăm înțelegerea Scripturii prin analiza rațională și coerentă a mărturiei lor despre Isus Hristos.

Noi suntem chemați în mod special să mărturisim despre sfințenia Bisericii lui Hristos așa cum este ea îmbrățișată în tradiția Wesleyană de sfințenie. Noi susținem principiile mântuirii numai prin har și prin credință în Isus Hristos, Mântuitorul nostru. Făcând aceasta, continuăm să afirmăm că Biserica lui Hristos este una, sobornicească și apostolică. Dar chemarea noastră specială este să expunem în fața lumii și a Bisericii centralitatea sfințeniei și să încurajăm oamenii lui Dumnezeu să trăiască în plinătatea dragostei sfinte a Tatălui. Pentru acest motiv noi susținem înțelegerea Wesleyană de sfințenie cu privire la credința creștină și căutăm să rămânem credincioși principalelor învățături: harul premergător al lui Dumnezeu și mijloacele harului, pocăința, credința, nașterea din nou, îndreptățirea, sfințirea deplină, siguranța, părtășia creștină și disciplinele ei și dragostea desăvârșită.

2. Noi suntem oameni ai sfințeniei

Dumnezeu, care este sfânt, ne cheamă și pe noi la o viață de sfințenie. Noi credem că Duhul lui Dumnezeu caută să facă în noi o a doua lucrare, a cărei terminologie include: „sfințire deplină” și „botezul cu Duhul Sfânt” – curățirea în întregime de păcat, înnoirea după chipul lui Dumnezeu, împuternicindu-ne să-L iubim pe Dumnezeu cu toată inima noastră, sufletul, cugetul și puterea, și pe aproapele nostru ca pe noi înșine și să modeleze în noi caracterul lui Hristos. Sfințenia în viața credincioșilor este cel mai bine înțeleasă în expresia: „asemănare cu Hristos”.

Noi suntem chemați de Scriptură și atrași prin har să ne închinăm lui Dumnezeu și să-L iubim pe El cu toată inima, sufletul, cugetul și puterea, și pe aproapele nostru ca pe noi

înșine. Cât despre noi, ne dedicăm în întregime lui Dumnezeu, crezând că putem fi „sfințiți pe deplin“, ca o a doua experiență a harului. Noi credem că Duhul Sfânt ne convinge de păcat, ne curățește, ne umple și ne împuternicește în timp ce harul lui Dumnezeu ne transformă zi de zi în oameni ai dragostei și ai disciplinei spirituale, ai purității morale și etice, și ai compasiunii și dreptății. Lucrarea Duhului Sfânt este aceea de a ne restaura după chipul și asemănarea lui Dumnezeu și de a modela în noi caracterul lui Hristos. Sfințenia în viața credincioșilor este cel mai clar înțeles în expresia: „asemănare cu Hristos“.

Noi credem în Dumnezeu Tatăl, Creatorul, care face să ia ființă ceea ce nu există. Atunci când noi nu existam, El ne-a făcut să luăm ființă, ne-a făcut pentru El și ne-a modelat după chipul Său. Noi am fost însărcinați să reflectăm chipul Său: „Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru; voi să vă sfințiți și fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt“ (Leviticul 11:44).

Dorința arzătoare de a fi oameni ai sfințeniei este înrădăcinată în sfințenia lui Dumnezeu însuși. Sfințenia lui Dumnezeu se referă la dumnezeirea Lui, singularitatea totală a ființei lui. Nu este nimeni ca El în măreție și glorie. Răspunsul uman cel mai potrivit în prezența unei asemenea ființe glorioase este închinarea înaintea lui Dumnezeu ca singurul Dumnezeu adevărat. Sfințenia lui Dumnezeu este exprimată în faptele sale răscumpărătoare pline de har. Întâlnirea cu Dumnezeul care se face cunoscut și se dă pe Sine însuși face închinarea posibilă, iar închinarea devine calea primordială de a-L cunoaște. Noi ne închinăm acestui Dumnezeu Sfânt, răscumpărător prin faptul că iubim ceea ce El iubește.

Închinarea înaintea acestui Dumnezeu mare și plin de har ia multe forme. Deseori aceasta este laudă și rugăciune cu comunitatea de credință. De asemenea este exprimată în devoțiune personală, mulțumire, laudă și supunere. Mărturisirea credinței în mod evanghelistic, compasiunea pentru aproapele

nostru, lucrând pentru dreptate și integritate morală, toate acestea constituie închinare înaintea Dumnezeului cel Sfânt. Chiar și treburile obișnuite ale vieții exprimă închinare și preiau o semnificație sacramentală pe măsură ce închinarea înaintea unui Dumnezeu sfânt devine modul nostru de viață.

Isus Hristos ne-a revelat pe singurul Dumnezeu și a trăit o viața sfântă și în continuă închinare, ca model pentru noi. Isus este sursa de informație pentru ceea ce este sfințenia, înțelegere ce derivă din viața, jertfa și învățăturile Lui așa cum găsim în Evanghelii, în special în Predica de pe Munte. Ca și oameni ai sfințeniei, noi ne străduim să fim ca Isus în fiecare atitudine și faptă. Prin harul Său, Dumnezeu dă posibilitate credincioșilor care I se închină cu toată inima, să trăiască vieți ca a lui Isus. Aceasta este ceea ce înțelegem noi a fi esența sfințeniei.

Dumnezeu ne-a dat, de asemenea, darul și responsabilitatea alegerii. Fiindcă noi am fost născuți cu tendința de a păcătui, înclinația noastră este de a alege propria noastră cale în locul căii lui Dumnezeu (Isaia 53:6). Și fiindcă am corupt întreaga creație a lui Dumnezeu prin păcatul nostru, noi suntem morți în greșelile și păcatele noastre (Efeseni 2:1). Dacă vrem să trăim din nou din punct de vedere spiritual, Dumnezeu, care cheamă să ia ființă ceea ce nu există, trebuie, prin harul Său, să ne creeze din nou, prin actul răscumpărător al Fiului Său.

Noi credem că Dumnezeu a intrat în mod unic în lumea noastră prin întruparea singurului Său Fiu, Isus din Nazaret, Dumnezeu-Om care a apărut în istoria omenirii. Isus a venit pentru a reînnoi chipul lui Dumnezeu în noi și a ne face capabili de a deveni oameni sfinți. Noi credem că sfințenia în viața credinciosului este rezultatul unei experiențe instantanee, dar și al unui proces care durează întreaga viață. După nașterea din nou, Duhul lui Dumnezeu ne atrage prin har spre o consacrare totală a vieții noastre pentru El. Astfel, prin acest act divin al sfințirii depline, numit și botezul cu Duhul Sfânt, El ne curățește de păcatul originar și ne umple cu prezența Sa sfântă. El ne

desăvârșește în dragoste, făcându-ne capabili să trăim în integritate morală și ne împuternicește pentru a sluji!

Duhul lui Isus lucrează în noi pentru a reproduce propriul Său caracter, al dragostei sfinte. El ne face capabili să ne îmbrăcăm „în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie adevărată” (Efeseni 4:24). A fi ca Dumnezeu înseamnă a fi ca Isus. Având chipul divin a lui Dumnezeu restaurat în noi prin actul sfințirii depline făcute de Dumnezeu, noi recunoaștem că nu am terminat procesul spiritual de maturizare; țelul nostru în viață este acela de a fi ca Hristos în fiecare cuvânt, gând și faptă. Prin credință și continuă supunere, noi credem că „suntem schimbați în același chip al Lui (Hristos), din slavă în slavă” (2 Corinteni 3:18). Noi participăm mai departe în acest proces trăind o viață de închinare exprimată în multe moduri, incluzând acceptarea disciplinelor spirituale, părtășia și responsabilitatea în biserica locală. Ca grup de credincioși, în orice congregație, noi ne străduim să fim o comunitate după chipul și asemănarea lui Hristos, închinându-ne lui Dumnezeu din toată inima și primind darurile Lui de dragoste, puritate, putere și compasiune.

Ca oameni ai sfințeniei, noi nu existăm într-un vid istoric și eclesiastic. Noi ne identificăm cu Biserica Nou Testamentală și Biserica Primară. Articolele noastre de credință ne plasează în mod clar în tradiția creștinismului clasic. Noi ne identificăm cu tradiția Arminiană a harului liber (Isus a murit pentru toți oamenii) și a libertății umane – capacitatea dată de Dumnezeu tuturor pentru a alege pe Dumnezeu și mântuirea Lui. Originea tradiției noastre eclesiastice se regăsește în mișcarea de trezire Wesleyană din secolul al XVII-lea și în Mișcarea de Sfințenie din secolul al XIX-lea și al XX-lea.

De-a lungul secolelor, oamenii sfințeniei au avut o „obsesie magnifică” pentru Isus. Noi ne închinăm lui Isus! Noi Îl iubim pe Isus! Noi gândim ca Isus! Noi vorbim despre Isus! Noi trăim ca Isus! Aceasta este esența și plinătatea sfințeniei pentru noi.

Aceasta este ceea ce caracterizează oamenii sfințeniei.

3. Noi suntem oameni ai misiunii

Noi suntem oameni „trimiși“, răspunzând chemării lui Hristos și împuterniciți de Duhul Sfânt să mergem în toată lumea, mărturisind despre Domnia lui Hristos și participând cu Dumnezeu la edificarea Bisericii și extinderea Împărăției Sale (2 Corinteni 6:1). Misiunea noastră (a) începe în închinare, (b) slujește lumii prin evanghelizare și compasiune, (c) încurajează credincioșii spre maturitate creștină prin ucenicizare și (d) pregătește femei și bărbați pentru slujire prin studii creștine superioare.

A. Misiunea noastră de închinare

Misiunea bisericii în lume începe în închinare. Aceasta are loc atunci când suntem împreună înaintea lui Dumnezeu închinându-ne – cântând, ascultând citirea publică a Bibliei, dând zeciuiele și darurile noastre, rugându-ne, ascultând Cuvântul predicat, botezând, având părtășie la Cina Domnului – atunci știm în modul cel mai clar ce înseamnă să fii poporul lui Dumnezeu. Crezul nostru, că lucrarea lui Dumnezeu în lume este îndeplinită în primul rând prin congregațiile care se închină, ne conduce la înțelegerea că misiunea noastră include și primirea de noi membri în părtășia bisericii și organizarea unor noi congregații care să se închine.

Închinarea este expresia cea mai înaltă a dragostei noastre pentru Dumnezeu. Aceasta este adorare centrată în jurul lui Dumnezeu, onorându-L pe Acela care prin Harul și mila Sa ne răscumpără. Contextul primordial al închinării este biserica locală unde oamenii lui Dumnezeu se adună, nu pentru o experiență egocentristă sau pentru glorificarea eului, ci pentru predarea și dăruirea de sine. Închinarea este biserica în lucrare,

plină de dragoste și supunere față de Dumnezeu.

Închinarea este primul privilegiu și responsabilitatea poporului lui Dumnezeu. Aceasta este întâlnirea comunității legământului înaintea lui Dumnezeu în proclamare și răspunsul sărbătoresc a ceea ce este El, a ceea ce a făcut El și a ceea ce a promis El să facă.

Biserica locală în închinare este esența identității noastre. Biserica Nazarineanului este reprezentată în mod esențial de congregații locale care se închină, iar misiunea noastră este îndeplinită în și prin acestea. Misiunea bisericii își găsește înțelesul și orientarea în închinare. Prin predicarea Cuvântului, sărbătorirea sacramentelor, citirea publică a Scripturii, cântarea imnurilor și cântărilor, rugăciune și oferirea zecuielii și darurilor noastre, noi știm în modul cel mai clar ce înseamnă să fim oameni ai lui Dumnezeu. De asemenea, prin închinare noi înțelegem cel mai clar însemnătatea participării cu Dumnezeu în lucrarea de mântuire.

Misiunea de a ne închina este fundamentală pentru biserica noastră. Așa cum Biserica Nazarineanului reprezintă în esență congregații locale care se închină, misiunea închinării noastre va include o dedicare continuă pentru instituirea unor noi congregații.

B. Misiunea noastră de compasiune și evanghelizare

Ca și oameni consacrați lui Dumnezeu, noi împărtășim dragostea Lui pentru cei pierduți și compasiunea Lui pentru cei săraci și deznădăjduiți. Marea Poruncă și Marea Însărcinare ne împinge spre angajare în evanghelizare, compasiune și dreptate. Cât despre noi, suntem dedicați lucrării de a invita oamenii la credință, pentru grija față de cei în nevoie, pentru împotrăvire față de nedreptate și pentru a fi lângă cei asupriți, pentru a ne aduce aportul la protejarea și păstrarea resurselor creației lui Dumnezeu și a include în părtășia noastră pe toți aceia care

cheamă numele Domnului.

Prin misiunea ei în lume, biserica demonstrează dragostea lui Dumnezeu. Biblia este narațiunea întregii lucrări a lui Dumnezeu de împăcare a lumii cu Sine și în mod fundamental prin Hristos Isus (2 Corinteni 5:16-21). Biserica este trimisă în lume să participe cu Dumnezeu în misiunea dragostei și reconcilierii prin evanghelizare, compasiune și dreptate.

Amândouă, Marea Însărcinare și Marea Poruncă, sunt puncte centrale în înțelegerea misiunii noastre. Ele sunt două expresii ale unei singure misiuni, două dimensiuni ale unui singur mesaj al evangheliei. Isus, care ne îndeamnă „să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău...și pe aproapele tău ca pe tine însuți” (Matei 22:37,39), ne spune deasemeni „mergeți și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh, și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit” (Matei 28:19-20).

Misiunea bisericii în lume se extinde la întreaga umanitate, pentru că toți oamenii, fiind creați după chipul lui Dumnezeu, au valoare fundamentală. Misiunea noastră este să iubim și să-i prețuim pe oameni așa cum ei sunt iubiți și prețuiți de Dumnezeu, care caută să le aducă pace, dreptate și mântuire de păcat prin Hristos. Misiunea noastră este de a avea compasiune și grijă față de cei în nevoie. Misiunea noastră este aceea de a ne împotrivi sistemelor sociale și politicilor care devalorizează oamenii.

Misiunea bisericii se extinde la întreaga persoană. Dumnezeu ne-a creat ca persoane holistice – trup, suflet și duh. Misiunea noastră de evanghelizare, compasiune și dreptate este una integrală, vizând oamenii în nevoi fizice, emoționale și spirituale.

Misiunea bisericii în întreaga lume se extinde la toți oamenii, pentru că Isus Hristos a venit în lume să mântuiască pe toți aceia care cheamă numele Lui. Ca și oameni ai lui Dumnezeu avem

privilegiul și responsabilitatea să împărtășim vestea bună a evangheliei cu toți aceia care aud. Fie în serviciile publice sau în mărturisirea de la persoană la persoană, pasiunea noastră este de a folosi fiecare oportunitate pentru a invita oamenii la credința în Isus Hristos.

Misiunea bisericii în întreaga lume se extinde la toți oamenii pentru că Duhul Sfânt, la Rusalii, a fost dat întregii omeniri (Faptele Apostolilor 2). Este misiunea noastră de a prezenta evanghelia mântuirii prin Isus Hristos fiecărei persoane de pe pământ. Noi suntem împuterniciți de Duhul pentru a merge în toată lumea proclamând Împărăția și participând cu Dumnezeu la zidirea Bisericii.

În misiunea pe care ne-a dat-o Dumnezeu în lume ne angajăm cu speranță și optimism. Aceasta este mai mult decât o expresie a interesului sau efortului uman. Misiunea noastră este un răspuns la chemarea lui Dumnezeu. Aceasta este participarea noastră în Împărăția lui Dumnezeu prin misiunea de reconciliere. Aceasta este expresia dragostei lui Dumnezeu și mărturia plină de credincioșie a bisericii despre această dragoste, manifestată în evanghelizare, compasiune și dreptate. Aceasta este credința noastră în abilitatea harului lui Dumnezeu de a transforma viețile oamenilor zdrobite de păcat și a le restaura după însăși asemănarea Sa.

C. Misiunea noastră de ucenicizare

Noi suntem dedicați pentru a fi – și invităm și pe alții pentru a deveni – ucenici ai lui Isus. Cu aceasta în minte, noi suntem dedicați furnizării căilor (de ex. școala duminicală, studii biblice, grupuri de părtășie) prin care credincioșii sunt încurajați să crească în înțelegerea credinței creștine și în relația lor unul cu altul și cu Dumnezeu. Noi înțelegem că ucenicizarea include supunerea noastră în ascultarea față de Dumnezeu și a disciplinelor credinței. Noi credem că trebuie să ne ajutăm unul

pe altul în trăirea unei vieți sfinte prin susținere reciprocă, părtășie creștină și responsabilitate unul față de celălalt în dragoste. Wesley spunea: „Dumnezeu ne-a dat unul celuilalt pentru a ne întări mâinile unul celuilalt“.

Ucenicizarea creștină este un mod de viață. Acesta este procesul învățării modului în care Dumnezeu dorește să trăim în lume. Și așa cum învățăm să trăim în supunere față de Cuvântul lui Dumnezeu, în supunere față de disciplinele credinței și în responsabilitate unul față de celălalt, noi începem să înțelegem adevărata bucurie a unei vieți disciplinate și însemnătatea libertății creștine. Ucenicizarea nu este numai efort uman, supunerea față de reguli și regulamente. Acestea sunt căi prin care Duhul Sfânt ne aduce treptat la maturitate în Hristos. Prin ucenicizare, noi devenim oameni cu caracter creștin. Țelul suprem al ucenicizării este acela de a fi transformat după asemănarea lui Isus Hristos (2 Corinteni 3:18).

Prin studiu și meditare asupra Scripturii, creștinii descoperă fântâni care ne reîmprospătează în orice vale aridă în călătoria ucenicizării. Revigorați prin spălarea Cuvântului, purificați prin aprofundarea Cuvântului, sorbind adânc adevărurile Cuvântului, ucenicii descoperă spre surpriza lor că sunt transformați prin înnoirea minții lor (Romani 12:2). Înaintea lor calea creștină devine ca un drum deschis spre înălțimi. Împuterniciți de Dumnezeu, ei continuă pe o cale a vieții care eclipsează acele valori umane și culturale. Reîmprospătați din fântâna Cuvântului, ucenicii își dau viața în slujirea ce transcende eul.

Noi susținem valoarea dătătoare de viață a disciplinelor spirituale clasice în pregătirea femeilor și bărbaților ca ucenici ai lui Hristos. Disciplinele spirituale, ca rugăciunea și postul, închinarea comună, studiul, solitudinea, slujirea și simplitatea sunt în același timp expresii naturale și dedicare intenționată în viața credinciosului.

Ucenicizarea cere suport reciproc și responsabilitate în dragoste. Prin puterea proprie, puțini dintre noi ar dezvolta

disciplinele spirituale care duc la maturitate creștină. Noi credem că trebuie să încurajăm susținerea reciprocă pusă la dispoziția noastră prin clasele de școală duminicală, grupuri de ucenicizare, grupuri de studiu biblic, întâlniri de rugăciune, grupuri de părtășie și în relații mentor-ucenic, ca fiind necesare pentru formarea noastră spirituală și maturizare. Recunoscând rolul responsabilității în întâlnirile Wesleyene de clasă, ne încurajează să susținem rolul acesteia în congregația creștină contemporană.

D. Misiunea noastră pentru educație creștină superioară

Noi suntem dedicați educației creștine, prin care bărbați și femei sunt pregătiți pentru vieți de slujire creștină. În seminariile, școlile biblice, colegiile și universitățile noastre, noi suntem dedicați căutării cunoștinței, dezvoltării caracterului creștin și pregătirii liderilor pentru realizarea chemării date de Dumnezeu pentru slujire în biserică și în lume.

Educația creștină superioară este o parte centrală a Bisericii Nazarineanului. În anii incipienți ai Bisericii Nazarineanului, au fost organizate instituții pentru educație creștină superioară, cu scopul de a pregăti femei și bărbați ai lui Dumnezeu pentru conducere și slujire creștină în toată lumea cuprinsă de trezirea Wesleyană și de Sfințire. Dedicarea noastră continuă pentru educația creștină superioară de-a lungul anilor a rezultat într-o rețea globală de seminarii, școli biblice, colegii și universități.

Misiunea noastră pentru educația creștină superioară izvorăște direct din ceea ce înseamnă să fi poporul lui Dumnezeu. Noi trebuie să-L iubim pe Dumnezeu cu toată inima, cu tot sufletul și cu tot cugetul, cu toată puterea. De aceea, noi trebuie să fim buni administratori în dezvoltarea minții noastre, a resurselor academice și în aplicarea cunoștințelor noastre. În lumina celor spuse, noi suntem dedicați căutării sincere și deschise a cunoașterii și adevărului strâns legate de integritatea

creдинței noastre creștine. Educația superioară creștină este parte esențială în dezvoltarea modului în care ne folosim mintea. Intenționăm ca aceasta să fie o arie caracterizată prin discuție și descoperire a adevărului și cunoștinței despre Dumnezeu și despre toată creația Lui.

În educația creștină superioară credința nu este compartimentată, ci integrată în mod minunat cu cunoașterea, astfel că credința și învățarea sunt dezvoltate împreună. Întreaga persoană este desăvârșită în fiecare arie a gândirii și vieții, înțeleasă în relație cu dorința și planul lui Dumnezeu. Caracterul creștin și pregătirea liderilor creștini pentru slujire în biserică și în lume sunt modelate în contextul învățării despre Dumnezeu, umanitate și lume. Această dedicare pentru educație creștină superioară care formează întreaga persoană este de importanță critică pentru dezvoltarea femeilor și bărbaților creștini pentru conducere misionară în biserică și în lume.

Ca și oameni mântuiți, chemați la asemănare cu Hristos și trimiși ca agenți ai dragostei lui Dumnezeu în lume, noi participăm cu Dumnezeu în lucrarea de răscumpărare a umanității. Educația creștină superioară contribuie în mod semnificativ la ceea ce suntem: oameni dedicați misiunii – oferind o scară largă de cunoaștere – aceasta fiind necesară în slujirea eficientă pentru Dumnezeu în profesii variate. Participarea noastră cu credincioșie la lucrarea de mântuire a lui Dumnezeu cere ca noi să ridicăm femei și bărbați ai lui Dumnezeu care pot să-și ia locul de lideri-slujitori creștini în biserică și în lume.

Lumea în care suntem chemați să slujim devine în fiecare zi din ce în ce mai interconectată și mai complicată. Dar în timp ce lucrarea de mântuire a lui Dumnezeu avansează în generațiile prezente și viitoare, mărturia noastră constantă despre Domnia lui Hristos și participarea eficace împreună cu Dumnezeu în formarea bisericii, va continua să ceară o dedicare vitală pentru educație creștină superioară.

v

Legământul
Caracterului Creștin

A fi identificat cu biserica vizibilă este privilegiul binecuvântat și datoria sfântă a tuturor celor care sunt salvați de păcatele lor și caută desăvășirea în Hristos Isus. Se cere ca toți cei care doresc să se unească cu Biserica Nazarineanului, și astfel să umble în părtășie cu noi, să arate dovada salvării de păcatele lor printr-o umblare dumnezeiască și evlavie vie; și să fie, sau să dorească cu sinceritate să fie curățiți de orice păcat care locuiește în ei. Ei își vor dovedi dedicarea lor față de Dumnezeu:

ÎN PRIMUL RÂND, făcând ce este poruncit în Cuvântul lui Dumnezeu, care este regula noastră atât de credință cât și de practică, incluzând:

- (1) Iubindu-L pe Dumnezeu cu toata inima, sufletul, cugetul și puterea, și pe aproape ca pe sine însuși.

(Exodul 20:3-6; Levitic 19:17-18; Deuteronom 5:7-10; 6:4-5; Marcu 12:28-31; Romani 13:8-10)

- (2) Aducând în atenția celor nemântuiți a adevărilor evangheliei, invitându-i la casa Domnului, și rugându-ne pentru mântuirea lor.

(Matei 28:19-20; Faptele Apostolilor 1:8; Romani 1:14-16; 2 Corinteni 5:18- 20)

- (3) Fiind respectuoși cu toți oamenii

(Efeseni 4:32; Tit 3:2; 1 Petru 2:17; 1 Ioan 3:18)

- (4) Ajutându-i pe ceilalți credincioși, sprijinindu-ne unii pe alții în dragoste

(Romani 12:13; Galateni 6:2, 10; Coloseni 3:12-14)

- (5) Căutând să facă binele față de trupurile și de sufletele oamenilor; hrănind pe cei flămânzi, îmbrăcând pe cei goi, vizitând bolnavii și pe cei din închisoare, și ajutând pe cei în nevoie, după cum este posibil

(Matei 25:35-36; 2 Corinteni 9:8-10; Galateni 2:10; Iacov 2:15-16; 1 Ioan 3:17-18)

- (6) Contribuind la susținerea lucrării creștine, a bisericii și a lucrării sale prin daruri și zeciuiele

(Maleahi 3:10; Luca 6:38; 1 Corinteni 9:14; 16:2; 2 Corinteni 9:6-10; Filipeni 4:15-19)

- (7) Participând cu credincioșie la toate întâlnirile creștine, și la mijloace ale harului, inclusiv închinarea publică, lucrarea Cuvântului, sacramentul Cinei Domnului; studierea scripturilor și meditarea asupra lor; meditații personale și în familie.

(Evrei 10:25; Faptele Apostolilor 2:42; 1 Corinteni 11:23-30; Faptele Apostolilor 17:11; 2 Timotei 2:15; 3:14-16; Deuteronom 6:6-7; Matei 6:6)

ÎN AL DOILEA RÂND, prin evitarea răului de orice fel, incluzând:

- (1) Luarea numelui lui Dumnezeu în deșert.

(Exodul 20:7; Leviticul 19:12; Iacov 5:12)

- (2) Profanarea zilei Domnului prin participarea la activități seculare inutile, prin aceasta complăcându-se în practici care neagă sfințenia zilei Domnului.

(Exodul 20:8-11; Isaia 58:13-14; Marcu 2:27-28; Faptele Apostolilor 20:7; Apocalipsa 1:10)

- (3) Imoralitate sexuală, cum ar fi relațiile înainte de căsătorie sau în afara căsătoriei, relații între persoane de același sex, perversiune în orice formă, sau purtare imorală și indecentă.

(Geneza 19:4-11; Exodul 20:14; Levitic 18:22; 20:13; Matei 5:27-32; Romani 1:26-27; 1 Corinteni 6:9-11; Galateni 5:19; 1 Tesaloniceni 4:3-7; 1 Timotei 1:10)

- (4) Obiceiuri și practici care sunt cunoscute ca fiind distructive pentru sănătatea fizică și mentală. Creștinii se vor privi pe ei înșiși ca temple ale Duhului Sfânt.

(Proverbe 20:1; 23:1-3; 1 Corinteni 6:17-20; 2 Corinteni 7:1;

Efesenii 5:18)

- (5) Cearta, răspunzând răului cu rău, bârfa, calomnierea, răspândirea presupunerilor dăunătoare față de bunul nume al altora.

(2 Corinteni 12:20; Galateni 5:15; Efesenii 4:30-32; Iacov 3:5-18; 1 Petru 3:9-10)

- (6) Necinstea, înșelarea la vânzare sau cumpărare, mărturia mincinoasă și alte asemenea lucrări ale întunericului.

(Leviticul 19:10-11; Romani 12:17; 1 Corinteni 6:7-10)

- (7) Arătarea mândriei prin îmbrăcăminte sau purtare. Oamenii noștri trebuie să se îmbrace cu simplitate și modestie creștină, care duc la sfințenie.

(Proverbe 29:23; 1 Timotei 2:8-10; Iacov 4:6; 1 Petru 3:3-4; 1 Ioan 2:15-17)

- (8) Muzică, literatură și distracții care Îl dezonoarează pe Dumnezeu.

(1 Corinteni 10:31; 2 Corinteni 6:14-17; Iacov 4:4)

ÎN AL TREILEA RÂND, prin rămânerea într-o părtășie constantă cu biserica, fără să protesteze împotriva bisericii, ci pe deplin devotați doctrinelor și obiceiurilor, și cu o implicare activă în mărturia și misiunea ei continuă.

(Efesenii 2:18-22; 4:1-3, 11-16; Filipeni 2:1-8; 1 Petru 2:9-10)

VI

Legământul
Comportamentului
Creștin

1. Viața creștină

Biserica proclamă cu bucurie vestea bună că noi putem fi eliberați de întregul păcat la o viață nouă în Hristos. Prin harul lui Dumnezeu, noi creștinii trebuie „să vă dezbrăcați de omul cel vechi” – vechiul mod de purtare și de asemenea vechea minte carnală – și trebuie „să vă îmbrăcați în omul cel nou” – un mod nou și sfânt de viață și de asemenea gândirea lui Hristos. (Efeseni 4:17-24)

Biserica Nazarineanului are drept scop să transmită principii biblice atemporale societății contemporane, astfel încât doctrinele și legămintele bisericii să fie cunoscute și înțelese în multe țări și într-o varietate de culturi. Noi credem că cele 10 porunci, așa cum sunt reafirmate în Noul Testament, constituie baza eticii creștine și trebuie să fie ascultate în detaliu.

De asemenea este recunoscut faptul că există valabilitate în conceptul de conștiință creștină colectivă ca iluminată și călăuzită de Duhul Sfânt. Biserica Nazarineanului, ca expresie internațională a Trupului lui Hristos, își recunoaște responsabilitatea de a căuta moduri de a particulariza viața creștină astfel ca să conducă la o etică a sfințeniei. Standardele etice istorice ale bisericii sunt exprimate, în parte, în următoarele puncte. Acestea trebuie să fie urmate cu atenție și conștiincios ca ghid și ajutor pentru o trăire sfântă. Cei care încalcă conștiința bisericii, fac aceasta spre pierderea lor și spre rănirea mărturiei bisericii. Adaptările condiționate de cultură vor fi adresate către, și aprobate de Consiliul Superintendenților Generali.

Biserica Nazarineanului crede că acest mod nou și sfânt de trăire implică practici ce trebuie ocolite și realizarea de acte de dragoste spre răscumpărarea sufletelor, gândirii și a trupurilor apropielui nostru. O parte a dragostei de răscumpărare implică relația specială care Isus a avut-o, și a poruncit ca și ucenicii să o aibă, cu săracii acestei lumi; că Biserica Lui ar trebui, în primul

rând, să se păstreze în simplitate și fără să pună valoare pe bunăstare și extravaganta și, în al doilea rând, să se dedice îngrijirii, hrănirii, îmbrăcării și adăpostirii celor săraci și marginalizați. Prin întreaga Biblie și prin trăirea și exemplul lui Isus, Dumnezeu se identifică cu cei săraci, cu cei asupriți și cu cei din societate care nu pot vorbi pentru sine și-i ajută. În același mod, și noi suntem chemați să ne identificăm cu cei săraci și să fim solidari cu ei. Noi susținem că lucrarea de compasiune include acte de caritate și totodată un efort de a asigura șanse, egalitate și dreptate pentru cei săraci. În continuare credem că responsabilitatea creștinilor pentru cei săraci este un aspect esențial al vieții fiecărui credincios care caută o credință care lucrează prin dragoste.

Noi credem că sfințenia creștină este inseparabilă de lucrarea cu cei săraci deoarece îi conduce pe creștini mai presus de desăvârșirea individualismului și spre crearea unei societăți și a unei lumi mai drepte și echitabile. Sfințenia, fără a depărta credincioșii de nevoile economice groaznice a oamenilor din această lume, ne motivează să ne punem mijloacele în serviciul atenuării acestor nevoi și să ne ajustăm dorințele în concordanță cu nevoile celorlalți.

(Exod 23:11; Deuteronom 15:7; Psalmii 41:1; 82:3; Proverbe 19:17; 21:13; 22:9; Ieremia 22:16; Matei 19:21; Luca 12:33; Faptele Apostolilor 20:35; 2 Corinteni 9:6; Galateni 2:10)

În înșirarea practicilor care ar trebui evitate, noi recunoaștem că nici un catalog, oricât de cuprinzător ar fi, nu poate să cuprindă toate formele răului din lume. Deci este imperativ ca oamenii noștri să ceară cu seriozitate ajutorul Duhului în cultivarea unei sensibilități față de răul care transcende limita literei legii, amintindu-și de atenționarea: „cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun. Feriți-vă de orice se pare rău.” (1 Tesaloniceni 5:21-22)

Este de datoria conducătorilor și pastorilor noștri să accentueze cu hotărâre în publicațiile noastre și de la amvon

asemenea adevăruri biblice fundamentale care vor dezvolta capacitatea de a face deosebire între bine și rău.

Educația este de e o importanță extremă pentru bunăstarea socială și spirituală a societății. Școlile publice au mandatul de a educa pe toți. Ele sunt totuși limitate în scopul lor, și de fapt, în unele locuri, școlilor le este interzis de tribunal să predea principiile de bază ale creștinătății. Organizațiile și instituțiile nazarinene de învățământ, ca de exemplu școala duminicală, școlile (de la naștere până la liceu), centrele de îngrijire a copilului, centrele de îngrijire a adulților, universitățile și seminariile sunt însărcinate să îi învețe pe copii, tineri și adulți principiile biblice și standardele etice într-un așa mod încât doctrinele noastre să fie cunoscute. Această practică poate fi aplicată în locul școlilor publice sau pe lângă școlile publice, care adesea predau umanism secular și nu izbutesc să predea principiile trăirii sfinte. Educația din surse publice ar trebui să fie completată de învățarea sfințeniei acasă. Creștinii ar trebui de asemenea încurajați să lucreze în și cu instituții publice să mărturisească și să influențeze aceste instituții pentru împărăția lui Dumnezeu. (Matei 5:13-14)

Noi susținem în special că următoarele practici trebuie să fie evitate:

- (1) Distracții care sunt subversive eticii creștine. Oamenii noștri, ca indivizi creștini și în familii creștine, trebuie să se conducă după trei principii.

Primul este administrarea creștină a timpului liber.

Al doilea principiu este recunoașterea obligației creștine de a aplica cele mai înalte standarde morale a trăirii creștine. Pentru că noi trăim într-un timp de mare confuzie morală în care suntem confrunțați cu potențiala năvălire a răului zilei în zonele sacre ale caselor noastre prin variate căi, ca de exemplu literatura actuală, radio, televiziune, computere, și internet este esențial ca cele

mai rigide precauții să fie respectate pentru a păzi casele noastre de a deveni seculare și lumești. Totuși noi susținem că distracțiile care sprijină și încurajează trăirea sfântă, care afirmă valori scripturale și care susțin sfințenia jurământului căsniciei și exclusivitatea legământului căsniciei, să fie afirmate și încurajate. Îi încurajăm în special pe tinerii noștri să-și folosească darurile lor în media și artă pentru a influența pozitiv această parte a culturii prezentă peste tot.

Al treilea principiu este obligația de a mărturisi împotriva oricăror batjocuri sau blasfemii la adresa lui Dumnezeu, precum și răutăți sociale ca violență, senzualitate, pornografie, profanare și ocultism, așa cum este prezentate de și prin industria distracțiilor comerciale sub multele sale forme, și de a ne strădui să ducem la desființarea acțiunilor cunoscute care furnizează acest gen de distracții. Aceasta va include evitarea tuturor tipurilor de distracție și produceri media care produc, promovează sau prezintă violența, senzualitatea, pornografia, profanarea sau ocultul, sau care prezintă sau arată într-o lumina pozitivă filozofiile lumii despre secularism, senzualitate și materialism, distrugând astfel standardul lui Dumnezeu de sfințenie al inimii și al vieții.

Aceasta cere învățarea și predicarea acestor standarde morale ale trăirii creștine, și ca oamenii noștri să fie învățați să aibă discernământ cu ajutorul rugăciunii continuând să aleagă „drumul înalt” al trăirii sfinte. De aceea noi cerem conducătorilor și pastorilor noștri să pună un accent puternic în periodicele noastre și de la amvoane pe asemenea adevăruri biblice fundamentale, care vor dezvolta capacitatea de a distinge dintre rău și bine găsite în media.

Sugerăm că standardul dat lui John Wesley de către

mama lui, și anume: „orice îți slăbește motivația, afectează sensibilitatea conștiinței tale, întunecă înțelegerea ta de Dumnezeu sau îndepărtează plăcerea lucrurilor spirituale, orice mărește autoritatea trupului tău asupra minții, acel lucru este păcat pentru tine,“ formează baza acestei învățături a deosebirii.

(Romani 14:7-13; 1 Corinteni 10:31-33; Efeseni 5:1-18; Filipeni 4:8-9; 1 Petru 1:13-17; 2 Petru 1:3-11)

- (2) Loteria și alte forme de jocuri de noroc, fie că sunt legale sau ilegale. Biserica susține că rezultatul final al acestor practici este în detrimentul individului și al societății.

(Matei 6:24-34; 2 Tesaloniceni 3:6-13; 1 Timotei 6:6-11; Evrei 13:5-6; 1 Ioan 2:15-17)

- (3) Calitatea de membru în organizații sau societăți secrete legate prin jurământ, incluzând dar nefiind restrânse la cele precum Masoneria. Natura cvasi-religioasă a acestor organizații diluează devotamentul creștinului, și secretul acestora contravine mărturiei creștine deschise.

(1 Corinteni 1:26-31; 2 Corinteni 6:14-7:1; Efeseni 5:11-16; Iacov 4:4; 1 Ioan 2:15-17)

- (4) Toate formele de dans care împiedică creșterea spirituală și distrug inhibiții și rezerve morale bune.

(Matei 22:36-39; Romani 12:1-2; 1 Corinteni 10:31-33; Filipeni 1:9-11; Coloseni 3:1-17)

- (5) Folosirea băuturilor alcoolice sau traficul lor; influențarea sau votarea pentru acordarea de autorizații locurilor care vând alcool; folosirea drogurilor ilicite sau traficul acestora; folosirea tutunului sub orice formă și traficul lui.

În lumina Sfințelor Scripturi și a experienței umane referitoare la consecințele dezastruoase a folosirii alcoolului ca băutură, și în lumina descoperirilor

stiințifice medicale privitoare la efectul dăunător al alcoolului și tutunului pentru trup și minte, ca o comunitate de credință dedicată spre urmărirea unei vieți sfinte, poziția noastră și practica este abținerea mai degrabă decât moderația. Sfânta Scriptură ne învață că trupul nostru este templul Duhului Sfânt. Cu iubire față de noi înșine și de alții, chemăm oamenii noștri la abținerea totală față de toate aceste substanțe.

Mai mult, responsabilitatea noastră creștină ne cheamă să folosim orice metode legitime și legale astfel ca să minimalizăm disponibilitatea băuturilor alcoolice și tutunului pentru alții. Marea răspândire a abuzului de alcool în lumea noastră cere ca noi să îmbrățișăm o poziție care să fie mărturie față de ceilalți.

(Proverbe 20:1; 23:29-24:2; Osea 4:10-11; Habacuc 2:5; Romani 13:8; 14:15-21; 15:1-2; 1 Corinteni 3:16-17; 6:9-12, 19-20; 10:31-33; Galateni 5:13-14, 21; Efeseni 5:18)

(Numai must în loc de vin fermentat ar trebuie folosit pentru sacramentul Cinei Domnului.)

- (6) Folosirea substanțelor halucinogene neprescrise, stimulante și antidepresive, și folosirea greșită și abuzul medicamentelor prescrise. Astfel de medicamente pot fi folosite doar pe baza sfatului medical competent și sub supraveghere medicală.

(Matei 22:37-39; 27:34; Romani 12:1-2; 1 Corinteni 6:19-20; 9:24-27)

2. Căsătoria și Divorțul

(Înțelesul divorțului în acest legământ include „desfacerea căsătoriei” atunci când este folosit ca termen legal substituit pentru divorț.)

Familia creștină, unită împreună într-o legătură comună prin Isus Hristos, este un cerc al dragostei, părtășiei și închinării care să fie cultivat cu seriozitate într-o societate în care legăturile familiei se dizolvă ușor. Îndemnăm pe lucrătorii și adunările

noastre să învețe și să practice întărirea și dezvoltarea legăturilor de familie. În special, noi îi îndemnăm pe lucrători să predice și să învețe clar planul biblic al permanenței căsătoriei.

Instituția căsătoriei a fost stabilită de Dumnezeu pe vremea când omul era încă inocent, și este, conform cu autoritatea apostolică, „să fie ținută în toată cinstea”; este uniunea reciprocă a unui bărbat și a unei femei pentru părtășie, ajutor, și propagarea umanității. Oamenii noștri trebuie să păstreze această stare sfântă cum este potrivit pentru creștini, și ar trebui să intre în aceasta doar după rugăciune sinceră pentru călăuzire divină, și când sunt siguri că unirea plănuită este în concordanță cu cerințele Scripturii.

Ei trebuie să caute cu sinceritate binecuvântările pe care Dumnezeu le-a stabilit cu privire la starea de om căsătorit, și anume companie sfântă, calitate de părinte și dragoste reciprocă - elementele zidirii unui cămin. Legământul căsătoriei îi leagă moral pe cei doi atâta timp cât ei trăiesc, și ruperea lui este o încălcare a planului divin al permanenței căsătoriei.

(Geneza 1:26-28, 31; 2:21-24; Maleahi 2:13-16; Matei 19:3-9; Ioan 2:1-11; Efeseni 5:21-6:4; 1 Tesaloniceni 4:3-8; Evrei 13:4)

În învățătura biblică, căsătoria este angajamentul bărbatului și a femeii unul față de celălalt pentru viață, reflectând dragostea sacrificatoare a lui Hristos pentru biserică. Ca atare, căsătoria este intenționată să fie permanentă, iar divorțul este o infracțiune împotriva învățăturii clare a lui Hristos. Asemenea infracțiuni nu sunt totuși mai presus de harul iertător al lui Dumnezeu atunci când este cerut cu pocăință, credință și umilință. Este cunoscut că unii au fost împinși la divorț împotriva voinței lor sau sunt siliți să recurgă la aceasta pentru protecție legală sau fizică.

(Geneza 2:21-24; Marcu 10:2-12; Luca 7:36-50, 16:18; Ioan 7:53-8:11; 1 Corinteni 6:9-11; 7:10-16; Efeseni 5:25-33)

Slujitorii Bisericii Nazarineanului sunt instruiți să dea atenția

cuvénită situațiilor referitoare la celebrarea căsătoriilor. Ei trebuie să caute, în orice mod posibil, să comunice adunărilor lor sfințenia căsătoriei creștine. Ei trebuie să asigure consiliere premaritală în toate cazurile posibile înainte de efectuarea ceremoniei de căsătorie, care să cuprindă îndrumare spirituală adecvată pentru cei care au experimentat un divorț. Ei vor oficia numai căsătoria persoanelor care au o baza biblică pentru căsătorie.

Căsătoria biblică există doar într-o relație care implică un bărbat și o femeie.

Membrii Bisericii Nazarineanului trebuie să caute în rugăciune o cale izbăvitoare de rezolvare atunci când sunt implicați în nefericire maritală, în armonie cu jurămintele lor și cu învățăturile clare a scripturilor, țelul lor fiind salvarea căminului și păstrarea bunului nume al lui Hristos și al bisericii sale. Cuplurile care au probleme maritale grave sunt îndemnate să caute consiliere și îndrumare de la pastorul lor și/sau de la alți lideri spirituali potriviți. Dacă nu se urmează această procedură cu bună credință și eforturi sincere de a căuta o soluție creștină și după aceea obținerea divortului și recăsătoria, aceasta face ca una sau ambele părți să poată fi supuse disciplinării, după cum este consemnat în *Manualul Bisericii Nazarineanului*.

Prin ignoranță, păcat și slăbiciune umană, mulți din societatea actuală sunt lipsiți de planul divin pentru căsnicie. Noi credem că Hristos poate să răscumpere aceste persoane la fel ca pe femeia de la fântâna din Samaria și credem că păcatul împotriva planului divin pentru căsătorie nu este mai mare decât harul iertător al Evangheliei. Acolo unde s-a destrămat o căsnicie și a urmat o recăsătorie, soții sunt îndemnați să caute harul lui Dumnezeu și ajutorul Său răscumpărător în relația lor de căsnicie. Persoanele acestea pot fi primite ca membri ai bisericii, după ce au dovedit nașterea lor din nou și au arătat că au înțeles sfințenia căsniciei creștine.

3. Sfințenia vieții umane

Biserica Nazarineanului crede în sfințenia vieții umane și se străduiește să protejeze împotriva avortului, cercetării celulelor stem embrionare, eutanasierii și refuzului de a acorda îngrijiri medicale speciale pentru persoane cu dizabilități și vârstnici.

A. Avortul provocat

Biserica Nazarineanului afirmă sfințenia vieții umane ca stabilită de Dumnezeu Creatorul și crede că această sfințenie se extinde asupra copilului încă nenăscut. Viața este un dar de la Dumnezeu. Toata viața umană, inclusiv viața dezvoltată în pântec, este creată de Dumnezeu după chipul Său, și trebuie, de aceea, să fie hrănită, sprijinită și protejată. Din momentul concepției, un copil este o ființă umană cu toate caracteristicile vieții umane, și această viață este dependentă de mamă pentru continuarea dezvoltării. Deci, noi credem că viața umană trebuie respectată și protejată din momentul concepției. Ne opunem avortului provocat prin orice mijloace, când este folosit fie pentru comoditate personală sau pentru controlul populației. Ne opunem legilor care permit avortul. Realizând că există condiții medicale rare dar reale când mama sau copilul nenăscut, sau ambii, nu rezistă sarcinii, iar terminarea sarcinii poate fi făcută doar după consult medical și consiliere creștină.

Opunerea responsabilă față de avort necesită dedicarea noastră pentru inițierea și sprijinirea programelor de îngrijire pentru mamă și copil. Criza unei sarcini nedorite cheamă comunitatea credincioșilor (reprezentată doar de cei în măsură să cunoască această criză) să asigure un context de dragoste, rugăciune și consiliere. În asemenea cazuri, sprijinul poate lua forma centrelor de consiliere, caselor pentru mamele însărcinate, și crearea sau utilizarea serviciilor de adopție creștină.

Biserica Nazarineanului recunoaște că luarea în considerare a avortului ca mijloc de încetare a unei sarcini nedorite apare

adeseori din cauza că standardelor creștine de responsabilitate sexuală au fost ignorate. De aceea, biserica cheamă persoanele să practice etica Noului Testament referitoare la sexualitatea umană și să se ocupe de subiectul avortului, punându-l într-un cadru mai larg al principiilor biblice care aduc îndrumare în luarea deciziilor morale.

(Geneza 2:7, 9:6; Exodul 20:13; 21:12-16, 22-25; Levitic 18:21; Iov 31:15; Psalmul 22:9; 139:3-16; Isaia 44:2, 24; 49:5; Ieremia 1:5; Luca 1:15, 23-25, 36-45; Faptele Apostolilor 17:25; Romani 12:1-2; 1 Corinteni 6:16; cap 7; 1 Tesaloniceni 4:3-6)

Biserica Nazarineanului recunoaște de asemenea că mulți au fost afectați de tragedia avortului. Fiecare biserică locală și fiecare credincios ca individ este îndemnat să ofere mesajul iertării prin Dumnezeu pentru fiecare persoană care a experimentat avortul. Bisericele noastre locale trebuie să fie comunități de răscumpărare și speranță pentru toți cei care suferă durere fizică, emoțională și spirituală, ca rezultat al încetării voite a sarcinii.

(Romani 3:22-24; Galateni 6:1)

B. Ingineria genetică și terapia genetică

Biserica Nazarineanului sprijină folosirea ingineriei genetice pentru realizarea terapiei genetice. Noi recunoaștem că terapia genetică poate duce la prevenirea și vindecarea bolilor, și prevenirea și vindecarea tulburărilor anatomice și mentale. Noi ne opunem oricărei folosiri a ingineriei genetice care promovează nedreptatea socială, nu respectă demnitatea persoanelor, sau care încearcă să atingă superioritate rasială, intelectuală sau socială peste restul oamenilor (eugenie). Ne opunem inițierii studiilor ADN ale căror rezultate pot încuraja și sprijini avortul uman ca o alternativă la nașterea la termen. În toate cazurile, umilința, un respect pentru demnitatea inviolabilității vieții umane, egalitate umană înaintea lui Dumnezeu și un angajament pentru milă și dreptate trebuie să

conducă ingineria genetica și terapia genetica. (Mica 6:8)

C. Cercetarea celulelor stem embrionare umane și alte eforturi medicale/ științifice care distrug viața umană după concepție

Biserica Nazarineanului încurajează puternic comunitatea științifică să persevereze în dezvoltarea tehnologiei celulelor stem obținute din surse ca țesuturi umane adulte, placenta, sânge din cordonul ombilical, surse animale și alte surse embrionare neumane. Aceasta are ca finalitate încercarea de a aduce sănătate multor persoane, fără violarea sfințeniei vieții umane. Poziția noastră pentru cercetarea celulelor stem embrionare umane provine din afirmația noastră că embrionul uman este o persoană creată după chipul lui Dumnezeu. De aceea, ne opunem folosirii celulelor stem produse din embrioni umani pentru cercetare, intervenții terapeutice sau orice alte scopuri.

Pe măsură ce viitorul științific progresează și crează noi tehnologii disponibile, noi susținem cu putere această cercetare atunci când nu încalcă sfințenia vieții umane sau alte legi morale biblice. Cu toate acestea, ne opunem distrugerii embrionilor umani indiferent de scop și indiferent de tipurile de cercetare care ar putea lua viața unui om după concepție. Potrivit cu această poziție, ne opunem folosirii, oricare ar fi motivele, de țesuturi obținute din fetoșii umani avortați.

D. Clonarea umană

Noi ne opunem clonării unei ființe umane. Omenirea are valoare în ochii lui Dumnezeu, care ne-a creat după chipul și asemănarea Sa și clonarea unei ființe umane transformă acea ființă într-un obiect, negând astfel demnitatea umană și valoarea pe care ne-a dat-o Creatorul nostru. (Geneza 1:27)

E. Eutanasia (inclusiv sinuciderea asistată medical)

Noi credem că eutanasia (terminarea intenționată a vieții unei persoane cu o boală incurabilă, sau a unei persoane care are o boala debilitantă și incurabilă, care nu-i periclitează viața imediat, cu scopul de a curma suferința) este incompatibilă cu credința creștină. Aceasta este valabilă când eutanasia este cerută sau acceptată de persoana suferind o boală incurabilă (eutanasiu voluntară) și când bolnavul incurabil nu este competent mental să-și dea acordul (eutanasiu involuntară). Noi credem că respingerea istorică a eutanasiei de către biserica creștină este confirmată de convingerile creștine care deriva din Biblie și sunt fundamentale mărturiei de credință a bisericii în Isus Hristos ca Domn. Eutanasia încalcă încrederea creștină în Dumnezeu ca Domn suveran al vieții prin declararea suveranității asupra noastră; încalcă poziția noastră de administratori înaintea lui Dumnezeu; contribuie la distrugerea treptată a valorii pe care Biblia o pune pe viața umană și comunitate; acorda prea mare importanță încetării suferinței; și reflectă o aroganță umană înaintea harului suveran al lui Dumnezeu. Noi îndemnăm oamenii noștri să reziste tuturor eforturilor de a legaliza eutanasia.

F. Permisivitatea de a muri

Când moartea omului este iminentă, noi credem că fie retragerea sau neînceperea sistemelor artificiale de păstrarea a vieții sunt permise în cadrul credinței și practicii creștine. Această poziție se aplica persoanelor care sunt într-o stare vegetativă de durată și celor pentru care aplicarea măsurilor extraordinare pentru prelungirea vieții nu aduc speranță pentru ca acea persoană să se însănătoșească. Noi credem că atunci când moartea este iminentă, în credința creștină nimic nu cere ca procesul morții să fie amânat artificial. Ca și creștini noi ne încredem în credincioșia lui Dumnezeu și avem speranța unei

vieți veșnice. Acest lucru face posibil ca creștinii să accepte moartea ca o expresie a credinței în Hristos care a biruit moartea în locul nostru, luându-i astfel biruința asupra noastră.

4. Sexualitatea umană

Biserica Nazarineanului privește sexualitatea umană ca pe o expresie a sfințeniei și frumuseții pe care Dumnezeu creatorul a intenționat-o pentru creația Sa. Este unul din modurile prin care legământul dintre un soț și o soție este încheiat și exprimat. Creștinii trebuie să înțeleagă că în căsnicie, sexualitatea umană poate și trebuie să fie sfințită de Dumnezeu. Sexualitatea umană se împlinește doar ca un semn al dragostei și loialității depline. Soții și soțiile creștini trebuie să vadă sexualitatea ca parte a unei dedicări mai mare unul față de celălalt și față de Hristos, din care provine înțelesul vieții.

Căminul creștin trebuie să servească drept cadru de învățare a copiilor despre caracterul sacru al sexualității umane și să le arate cum acest caracter este împlinit în contextul dragostei, fidelității și răbdării.

Slujitorii noștri creștini și educatorii creștini ar trebui să afirme în mod evident înțelegerea creștină a sexualității umane, îndemnând creștinii să se bucure de excelența ei și să se păzească riguros de trădarea și de distorsionarea ei.

Sexualitatea își pierde semnificația atunci când este tratată ca un scop în sine sau când este depreciată, prin folosirea unei alte persoane pentru satisfacerea intereselor sexuale pornografice și perverse. Noi vedem toate formele intimității sexuale care au loc în afara legământului căsătoriei heterosexuale ca deformări păcătoase ale sfințeniei și frumuseții pe care Dumnezeu le-a dorit pentru sexualitate.

Homosexualitatea este un mod prin care sexualitatea umană este pervertită. Noi recunoaștem adâncimea perversiunii care duce la acte homosexuale, dar susținem poziția biblică că

asemenea acte sunt păcătoase și sunt supuse mâniei lui Dumnezeu. Noi credem că harul lui Dumnezeu este suficient să învingă practicarea homosexualității. (1 Corinteni 6:9-11). Noi ne distanțăm de desfășurarea oricăror acțiuni sau declarații care denotă compatibilitate între moralitatea creștină și practica homosexualității. Noi îndemnăm la o predicare și o învățătură clară și legată de standardele biblice ale moralității sexuale.

(Geneza 1:27; 19:1-25; Levitic 20:13; Romani 1:26-27; 1 Corinteni 6:9-11; 1 Timotei 1:8-10)

5. Administrarea creștină

A. Înțelesul administrării

Scriptura ne învață că Dumnezeu este stăpânul tuturor persoanele și tuturor lucrurilor. Noi, deci, suntem administratorii Lui pentru viață și proprietăți. Faptul că Dumnezeu este stăpânul iar noi administatori trebuie recunoscut, pentru că noi va trebui să răspundem personal înaintea lui Dumnezeu pentru modul în care am pus în practică slujirea noastră ca administratori. Dumnezeu, ca Dumnezeu al sistemului și ordinii în toate căile Lui, a stabilit un sistem de dăruire care recunoaște stăpânirea Lui asupra tuturor resurselor umane și relațiilor. În acest scop, toți copii Săi ar trebui să dea zeciuială cu credincioșie și să aducă daruri pentru sprijinirea Evangheliei.

(Maleahi 3:8-12; Matei 6:24-34; 25:31-46; Marcu 10:17-31; Luca 12:13-24; 19:11-27; Ioan 15:1-17; Romani 12:1-13; 1 Corinteni 9:7-14; 2 Corinteni 8:1-15; 9:6-15; 1 Timotei 6:6-19; Evrei 7:8; Iacov 1:27; 1 Ioan 3:16-18)

B. Strângerea zeciuiei

Strângerea zeciuiei este o îndeplinire scripturală și practică de depunere a zeciuiei în mod regulat și cu credincioșie în acea biserică de care membrul aparține. Prin urmare, finanțarea bisericii va fi bazată pe planul strângerii zeciuiei, și Biserica

Nazarineanului locală trebuie considerată de toți membrii ei ca visterie. Toți cei care fac parte din Biserica Nazarineanului sunt îndemnați să contribuie cu credincioșie cu a zecea parte din tot venitul lor ca o obligație financiară minimă pentru Domnul, și cu daruri de bunăvoie în plus, după cum i-a binecuvântat Dumnezeu, pentru sprijinirea întregii biserici locale, districtuale, educaționale și generale. Zeciuiala adusă Bisericii Nazarineanului locale, trebuie să fie considerată o prioritate peste toate celelalte oportunități pe care Dumnezeu poate că le-a pus în inima administratorilor Săi credincioși, în sprijinirea întregii biserici.

C. Strângerea de fonduri și distribuirea acestora

În lumina învățăturii scripturale cu privire la darea zeciuiei și a darurilor pentru sprijinirea evangheliei și pentru ridicarea clădirilor bisericilor, nici una din Bisericile Nazarineanului nu se va angaja în nici o metodă de strângere de fonduri care se abat de la aceste principii, care împiedică mesajul evangheliei, pătează numele bisericii, îi discriminează pe cei săraci sau deviază energiile oamenilor de la promovarea evangheliei.

În plățile efectuate pentru a împlini cerințele programelor locale, districtuale, educaționale și generale ale Bisericii Nazarineanului, bisericile locale sunt îndemnate să adopte și să practice un plan financiar de repartizare și să plătească lunar alocațiile la nivel general, educațional și districtual.

D. Sprijinirea lucrării

„Tot așa, Domnul a rânduit ca cei ce propovăduiesc Evanghelia să trăiască din Evanghelie.“ (1 Corinteni 9:14). Biserica este obligată să sprijine slujitorii, care au fost chemați de Dumnezeu, sub îndrumarea bisericii și care se dedică în totalitate lucrării de slujire. De aceea, noi îndemnăm pe membrii bisericii să se angajeze în mod voluntar pentru a sprijini lucrarea prin adunarea săptămânală banilor pentru această lucrare sfântă

și ca salariul pastorului să fie plătit regulat în fiecare săptămână.

E. Donații în timpul vieții, dăruire planificată sau moștenire

În practicarea administrării creștine este esențial ca să se acorde o atenție deosebită destinației veniturilor și posesiunilor, care vor rămâne peste care Domnul face pe creștin un administrator în timpul vieții lui. Biserica Nazarineanului, recunoscând nevoia pentru o administrare credincioasă în această viață și viziunea dată de Dumnezeu pentru a lăsa o moștenire pentru viitor, a înființat Fundația Bisericii Nazarineanului (The Church of the Nazarene Foundation) pentru a spori administrarea creștină prin dăruire planificată sau moștenire. De multe ori, legile civile nu asigură distribuirea unor bunuri în așa fel încât să Îl glorifice pe Dumnezeu. Fiecare creștin ar trebui să acorde atenție în pregătirea testamentului într-un mod atent și legal, și este recomandată pentru a fi luată în considerare Biserica Nazarineanului prin diferitele lucrări creștine de misiune, evanghelizare, educație și compasiune – pe plan local, districtual, educațional și general.

F. Alocații

Conducerea Bisericii Nazarineanului este reprezentativă. Fiecare biserică locală susține misiunea globală a bisericii care este definită de către Adunarea Generală și implementată prin conducerea Consiliul Superintendenților Generali în evanghelizarea, educația, susținerea lucrătorilor și a lucrărilor districtuale din întreaga lume.

Consiliul Superintendenților Generali împreună cu Consiliul General este autorizat și împuternicit să aloce Fondul pentru Evanghelizarea Globală districtelor.

Referitor la *Manualul Bisericii Nazarineanului*, comitetele naționale sau/și consiliile consultative regionale sunt autorizate și împuternicite să stabilească planuri pentru economiile pentru pensie ale lucrătorilor în regiunea lor.

Comitetele naționale și/sau consiliile consultative regionale sunt de asemenea autorizate și împuternicite să stabilească susținerea pentru instituțiile de învățământ superior în regiunile lor.

Fiecare district este autorizat și împuternicit să stabilească alocații pentru lucrările din district, prin Comitetul financiar al adunării districtuale.

6. Funcționarii bisericii

Sfătuim ca bisericile noastre locale să aleagă ca funcționari, membrii activi ai bisericii locale care mărturisesc experiența sfințirii depline și ale căror vieți sunt o mărturie publică a harului lui Dumnezeu care ne cheamă la o viață sfântă; care sunt în armonie cu doctrinele, modul de administrare și organizare, și practicile Bisericii Nazarineanului; și care sprijină biserica locală cu credincioșie prin prezența la biserică, slujire activă, și cu zeciuiele și daruri. Funcționarii bisericii ar trebui să fie pe deplin implicați în misiunea bisericii de „a face ucenici asemenea lui Hristos în toate națiunile“.

VII

*Temele Sociale și
Morale Actuale*

1. Donarea de organe

Biserica Nazarineanului îi încurajează pe membrii bisericii, care nu au o obiecție personală, să sprijine donarea sau primirea de organe prin testamente sau alte acte legale.

Mai mult, dorim să existe o distribuție corectă din punct de vedere moral și etic pentru cei eligibili să primească organe.

2. Discriminarea

Biserica Nazarineanului își menține poziția istorică cu privire la ceea ce înseamnă a avea compasiune creștină pentru oameni de toate rasele. Noi credem că Dumnezeu este Creatorul tuturor oamenilor și că toți au același sânge.

Noi credem că fiecare individ, indiferent de rasă, culoare, sex sau crez, ar trebui să aibă egalitate în fața legii, inclusiv dreptul de a vota, accesul egal la educație, la toate instituțiile publice, precum și la oportunități egale, în funcție de capacitatea cuiva, de a-și câștiga un trai liber indiferent de locul de muncă sau discriminarea economică.

Îndemnăm bisericile noastre de pretutindeni să continue și să consolideze programe de educație pentru a promova înțelegere și armonie interracială. De asemenea, suntem de părere că îndemnul biblic din Evrei 12:14 ar trebui să ghideze acțiunile oamenilor noștri. Cerem fiecărui membru al Bisericii Nazarineanului să-și cerceteze cu umilință atitudinile sale personale și acțiunile față de alții, ca un prim pas în atingerea obiectivului creștin de participare deplină, a tuturor, în viața bisericii și a întregii comunități.

Subliniem din nou convingerea noastră că sfințirea inimii și a vieții este baza unei vieți trăite corect. Noi credem că dragostea creștină între grupuri rasiale sau de gen va apărea atunci când inimile oamenilor s-au schimbat prin predarea completă lui Isus Hristos și că esența creștinismului adevărat constă în a-L iubi pe

Dumnezeu cu toată inima, sufletul, mintea și puterea, și pe aproapele ca pe tine însuși.

3. Abuzarea celor vulnerabili

Biserica Nazarineanului detestă abuzul față de orice persoană de orice vârstă sau sex și solicită creșterea nivelului de conștientizare publică prin intermediul publicațiilor sale și prin furnizarea de informații educative corespunzătoare.

Biserica Nazarineanului își reafirmă principiul străvechi prin care celor care acționează sub autoritatea Bisericii li se interzice comportamentul sexual necorespunzător și orice forme ale abuzului față de cei vulnerabili. Atunci când oamenii sunt numiți în poziții de încredere sau de autoritate, Biserica Nazarineanului va presupune că un comportament din trecut este de obicei un indicator solid al comportamentului probabil viitor. Biserica va retrage numirea din poziții de autoritate de la persoanele care au folosit anterior o poziție de încredere sau de autoritate pentru a încuraja un comportament sexual necorespunzător sau forme de abuz față de cei vulnerabili, dacă nu se iau măsuri adecvate pentru a preveni în viitor un comportament necorespunzător. Remușcărilor unei persoane vinovate nu sunt considerate suficiente pentru a depăși prezumția că e improbabil un comportament culpabil pe viitor, cu excepția cazului în care semnele de remușcare sunt însoțite de o schimbare evidentă a conduitei pentru o perioadă suficientă de timp, pentru a indica faptul că o repetare a comportamentului greșit este puțin probabil.

4. Responsabilitatea față de cei săraci

Biserica Nazarineanului crede că Isus a poruncit ucenicilor Săi să aibă o relație specială cu săracii din această lume; că Biserica lui Hristos ar trebui, în primul rând, să rămână simplă și să nu

pună accentul pe extravaganta sau bogății și, în al doilea rând, să se dedice îngrijirii, hrănirii, îmbrăcării și oferirii de adăpost celor săraci. De-a lungul Bibliei și din viața și exemplul lui Isus, Dumnezeu se identifică și ajută pe cei săraci, oprimați, și pe cei din societate care nu au o voce pentru a se face auziți. În același mod, noi, de asemenea, suntem chemați să ne identificăm și să fim solidari cu cei săraci și nu doar să oferim ajutor din poziții de confort. Noi susținem că lucrarea de compasiune față de cei săraci include acte de caritate, precum și o luptă pentru a oferi șanse, egalitate și dreptate pentru cei săraci. Continuăm să credem că responsabilitatea creștină față de cei săraci este un aspect esențial al vieții fiecărui credincios care caută o credință care lucrează prin dragoste.

În concluzie, noi înțelegem sfințenia creștină ca fiind inseparabilă de slujirea săracilor în acea sfințenie care împinge creștinul să treacă dincolo de propria lui desărvârșire individuală, spre crearea unei societăți și a unei lumi mai drepte și imparțiale. Sfințenia, departe de a distanța credincioșii de nevoile economice disperate ale oamenilor din lumea noastră, ne motivează să punem mijloacele noastre de trai în slujba atenuării acestor necesități și să ne adaptăm dorințele în conformitate cu nevoile altora.

(Exod 23:11; Deuteronom 15:7; Psalmi 41:1; 82:3; Proverbe 19:17; 21:13; 22:9; Ieremia 22:16; Matei 19:21; Luca 12:33; Fapte 20:35; 2 Corinteni 9:6; Galateni 2:10)

5. Teologia femeilor în slujire și Limbajul pentru egalitate de gen

Biserica Nazarineanului susține dreptul femeilor de a utiliza darurile lor spirituale primite de la Dumnezeu în cadrul bisericii și afirmă dreptul istoric al femeilor de a fi alese și numite în poziții de conducere în cadrul Bisericii Nazarineanului, inclusiv în funcțiile de prezbiter și diacon.

Scopul lucrării de răscumpărare a lui Hristos este de a elibera creația lui Dumnezeu de blestemul căderii. Cel care este „în Hristos“ este „o făptură nouă“ (2 Corinteni 5:17). În această comunitate a răscumpărării, nici o ființă umană nu este considerată a fi inferioară din punct de vedere al statutului social, al rasei sau genului (Galateni 3:26-28).

Cunoscând aparentul paradox creat de învățăturile lui Pavel către Timotei (1 Timotei 2:11-12) și către biserica din Corint (1 Corinteni 14:33-34), credem că interpretarea acestor pasaje ca limitare a rolului femeilor la lucrare generează conflicte grave cu anumite pasaje din Scriptură care laudă implicarea femeilor în roluri de conducători spirituali (Ioel 2:28-29; Faptele Apostolilor 2:17-18; 21:8-9; Romani 16:1, 3, 7; Filipeni 4:2-3), și încalcă spiritul și practica din tradiția Wesleyană de sfințenie. În cele din urmă, acest lucru este incompatibil cu caracterul lui Dumnezeu prezentat în întreaga Scriptură, mai ales așa cum este dezvăluit în persoana lui Isus Hristos.

Prin urmare, Biserica Nazarineanului afirmă și încurajează utilizarea limbajului pentru egalitate de gen cu referire la persoane. Publicațiile, inclusiv *Manualul Bisericii Nazarineanului* și limbajul public ar trebui să reflecte acest angajament pentru egalitatea de gen, în special când se face referire la slujirea creștină.

Modificările lingvistice nu se vor aplica la orice citat scriptural sau referiri la Dumnezeu.

6. Biserica și Libertatea umană

Preocupați de faptul că marea noastră moștenire creștină trebuie înțeleasă și protejată, reamintim oamenilor noștri că libertatea politică și religioasă se bazează pe concepte biblice care vorbesc despre demnitatea umană ca și creație a lui Dumnezeu și despre sfințenia conștiinței proprii. Îi încurajăm pe oamenii noștri să participe la activități adecvate care vin în

sprijinul acestor concepte biblice și să fie mereu vigilenți împotriva amenințărilor la adresa acestei libertăți prețioase.

Aceste libertăți sunt în mod constant în pericol, de aceea îndemnăm votarea în funcții publice la toate nivelurile de guvernare a unor oameni care cred în aceste principii și care răspund doar în fața lui Dumnezeu și a alegătorilor care i-au votat, atunci când își exercită autoritatea. Mai mult, opunem rezistență față de orice încălcare a acestor principii de către grupuri religioase care doresc favoruri speciale.

Noi credem că rolul Bisericii este de a fi profetică și pentru a reaminti oamenilor, în mod constant, că „neprihănirea înalță un popor“ (Proverbe 14:34).

7. Războiul și Serviciul militar

Biserica Nazarineanului este de părere că starea ideală pentru lumea întreagă este aceea de pace și că este obligația bisericii creștine să își folosească influența pentru a căuta astfel de mijloace care permit națiunilor pământului să fie în pace și toate agențiile să fie folosite pentru propagarea mesajului păcii. Cu toate acestea, ne dăm seama că trăim într-o lume în care forțele și filozofiile răului sunt în mod activ în conflict cu aceste idealuri creștine și că vor apărea situații de urgență internațională în care o națiune va fi nevoită să recurgă la război pentru a-și apăra idealurile, libertatea și existența.

În timp ce suntem dedicați acestei cauze a păcii, Biserica Nazarineanului recunoaște că loialitatea supremă a creștinului se datorează lui Dumnezeu și, prin urmare, nu se depun eforturi pentru a conecta conștiința membrilor bisericii, cu participarea la serviciul militar în caz de război, deși se crede că un om creștin, ca și cetățean, este obligat să-și slujească propriul popor în orice mod compatibil cu credința și modul de viață creștin.

De asemenea, recunoaștem, ca rezultat al învățăturii și a dorinței creștine pentru pace pe pământ, existența în rândul

bisericii a unor persoane care au o obiecție onestă față de anumite forme ale serviciului militar. Prin urmare, Biserica Nazarineanului asigură că aceste persoane dintre membrii săi beneficiază de aceleași excepții și considerații cu privire la serviciul militar ca cele acordate membrilor organizațiilor religioase necombatante.

Biserica Nazarineanului, prin secretarul său general, va institui un registru în care membrii Bisericii Nazarineanului își pot înregistra propriile convingeri, ca persoane cu obiecție onestă față de anumite forme ale serviciului militar.

8. Creația

Biserica Nazarineanului crede în descrierea biblică a creației. („La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.”—Genesa 1:1). Noi ne opunem oricărei interpretări a creării universului și a rasei umane care nu are legătură cu Dumnezeu. (Evrei 11:3)

9. Grija față de creație

Cu apreciere profundă față de creația lui Dumnezeu, noi credem că trebuie să ne străduim să ne exersăm calitățile de administratori care ajută la conservarea lucrării Sale. Recunoscând că ni s-a dat un rol important în susținerea integrității mediului înconjurător, vom accepta aceste responsabilități în mod personal dar și colectiv.

(Genesa 2:15, Psalmi 8:3-9; 19:1-4; 148)

10. Dovada botezului cu Duhul Sfânt

Biserica Nazarineanului consideră că Duhul Sfânt e martor la nașterea din nou și la lucrarea ulterioară de curățire a inimii, sau sfințirea deplină, prin umplerea cu Duhul Sfânt.

Afirmăm că o dovadă biblică a sfințirii depline, sau umplerea cu Duhul Sfânt, este curățirea inimii prin credință de la păcatul originar, astfel cum este menționat în Fapte 15:8-9: „Și Dumnezeu, care cunoaște inimile, a mărturisit pentru ei și le-a dat Duhul Sfânt ca și nouă. N-a făcut nici o deosebire între noi și ei, întrucât le-a curățit inimile prin credință.” Și această curățare se manifestă prin roada Duhului Sfânt într-o viață sfântă. „Roda Duhului dimpotrivă este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege. Cei ce suntai lui Hristos Isus și-au răstignit firea pământească cu patimile și poftele ei“ (Galateni 5:22-24).

A afirma că, orice dovadă materială așa-zis mai specială, sau „limbă de rugăciune“, este o dovadă a botezului cu Duhul Sfânt este în contradicție cu poziția biblică și istorică a bisericii.

11. Pornografia

Pornografia este un rău care subminează morala societății. Materialele vizuale tipărite care degradează demnitatea omenirii și sunt în contradicție cu punctul de vedere biblic cu privire la sfințenia căsătoriei și a relațiilor sexuale sunt detestabile.

Noi credem că suntem creați după chipul lui Dumnezeu și că pornografia degradează, exploatează și abuzează bărbați, femei și copii. Industria pornografiei este motivată de lăcomie, este inamicul vieții de familie, a condus la infracțiuni de violență, otrăvește mințile și profanează trupul.

Pentru a-L onora pe Dumnezeu ca și Creator și Răscumpărător, noi solicităm o opoziție activă cu privire la pornografie prin toate mijloacele legitime și realizarea unor eforturi pozitive pentru a-i aduce la Hristos pe cei care sunt implicați în acest domeniu dăunător.

12. Modestia creștină a ținutei

Recunoscând tendința care crește față de un stil vestimentar indecent în locuri publice, reamintim oamenilor noștri de conceptul creștin al modestiei ca o expresie a sfințeniei și îndemnăm ca modestia creștină să fie aplicată în public în orice moment.

13. Starea de sănătate

Scriptura cheamă toți credincioșii la o viață echilibrată, sănătoasă și integră prin puterea transformatoare a Duhului Sfânt. Lăcomia este practica de a consuma în detrimentul trupului, comunității și a vieții spirituale. În timp ce obezitatea poate apărea din cauze genetice, constrângeri culturale sau limitări fizice, lăcomia, pe de altă parte, reflectă un mod de viață care consumă creația bună a lui Dumnezeu: produse alimentare, resursele și relațiile care dăunează atât personal dar și la nivelul comunității. Punerea în practică a administrării creștine, ne cheamă să ne menținem trupurile noastre într-o stare fizică de sănătate bună, ca templul Duhului Sfânt și să trăim vieți moderate cu toate resursele și relațiile oferite de Dumnezeu.

(Proverbe 23:19-21, Matei 11:19, 23:25; 1 Corinteni 9:27; Galateni 5:23; Filipeni 3:19; Tit 1:8; 02:12; Evrei 12:16; 2 Petru 1:06)

14. Abuzul de substanțe

Biserica Nazarineanului continuă să obiecteze ferm împotriva abuzului de substanțe ca influență dăunătoare a societății. Încurajăm membrii bisericii în a lua o poziție activă și extrem de vizibilă și de a participa la educație și reabilitare în raport cu abuzul de substanțe și incompatibilitatea utilizării acestor substanțe și a unei vieți creștine trăite în sfințenie.

15 . Pierderea caracterului social a consumului de alcool

Biserica Nazarineanului susține public pierderea caracterului social a consumului de alcool. Noi încurajăm agențiile și organizațiile civice, de afaceri, sociale, de voluntariat, mediul profesional și serviciile, precum și cele private să ajute la o astfel de pierdere a caracterului social a consumului de alcool pentru a contracara publicitatea și promovarea din mass-media a acceptabilității sociale a „culturii alcoolului“.

16. Folosirea și Promovarea tutunului

Biserica Nazarineanului îndeamnă oamenii săi să continue să vorbească împotriva utilizării tutunului, care e un pericol pentru sănătate și un rău social. Împotrivirea noastră istorică se bazează pe Cuvântul lui Dumnezeu, prin care suntem îndemnați să ne menținem trupurile ca temple ale Duhului Sfânt (1 Corinteni 3:16-17; 6:19-20).

Prin poziția noastră ne opunem utilizării tutunului în toate formele sale, iar aceasta este susținută de dovezi medicale, documentate de numeroase agenții sociale, guvernamentale, și de sănătate din întreaga lume. Ei au demonstrat că tutunul reprezintă un pericol major pentru sănătate și au demonstrat în mod concludent că utilizarea sa poate produce schimbări în fiziologia normală a corpului, atât grave cât și permanente.

Noi recunoaștem că tinerii noștri sunt în mare măsură influențați de milioanele de dolari care sunt cheltuiți în domeniul publicității tutunului și a băuturilor alcoolice. Noi aprobăm interdicția împotriva publicității care are legătură cu tutunul și băuturile alcoolice în reviste, pe panouri, la radio, televiziune și prin alte mijloace media.

17. HIV/ SIDA **(Virusul imunodeficienței umane /** **Sindromul imunodeficienței dobândite)**

Din 1981, lumea noastră s-a confruntat cu o boală devastatoare, cunoscută sub numele de HIV / SIDA. Luând în considerare nevoile profunde ale persoanelor care suferă de HIV / SIDA, compasiunea creștină ne motivează să fim bine informați cu privire la acest virus. Hristos dorește ca noi să găsim o modalitate de a comunica dragostea și grija Sa pentru acești oameni care suferă, în oricare și în fiecare țară a lumii.

18. Valoarea copiilor și a tinerilor

Biblia poruncește fiecărui creștin „Deschide-ți gura pentru cel mut, pentru pricina tuturor celor părăsiți!” (Proverbe 31:8). Shema (Deuteronom 6:4-7 și 11:19) ne îndeamnă să comunicăm harul lui Dumnezeu copiilor noștri. Psalmul 78:4 declară: „vom spune generației următoare isprăvile demne de laudă ale Domnului, puterea și minunile Lui pe care le-a săvârșit” (NTLR). Isus afirmă acest lucru în Luca 18:16, „Lăsați copilașii să vină la mine, și nu-i opriți, căci Împărăția lui Dumnezeu este a unora ca ei.”

Ca răspuns la această perspectivă biblică, Biserica Nazarineanului recunoaște importanța copiilor în ochii lui Dumnezeu și o prioritate în Împărăția Sa. Noi credem că Dumnezeu ne-a direcționat să avem grijă de toți copiii – să-i iubim, să-i hrănim, să-i protejăm, să-i călăuzim și să-i sprijinim și să pledăm în numele lor. Acesta este planul lui Dumnezeu de a-i ajuta pe copii să pășească spre o viață de biruință prin mântuire și creștere spirituală prin har. Mântuirea, sfințenia și ucenicia sunt posibile și imperative în viețile copiilor. Noi recunoaștem copiii ca fiind mai importanți decât atingerea acestui scop, dar

fiind participanți cu drepturi depline în Trupul lui Hristos. Copiii sunt ucenici în formare, nu ucenici în așteptare.

Astfel, lucrarea holistică de transformare a copiilor și familiilor lor în fiecare biserică locală va fi o prioritate după cum reiese din:

- slujirea care asigură eficiență și împuternicire pentru copil ca întreg – din punct de vedere fizic, mental, emoțional, social și spiritual;
- enunțarea pozițiilor creștine cu privire la problemele actuale ce au legătură cu justiția socială care afectează copiii;
- conectarea copiilor la inima misiunii și slujirii comunității creștine;
- ucenicizarea copiilor și instruirea lor pentru a uceniciza pe alții;
- echiparea părinților pentru a se îngriji de formarea spirituală a copiilor lor.

Instituțiile de învățământ ale bisericii (școli biblice, colegii, universități și seminarii) pregătesc studenți pentru conducere; ei joacă un rol esențial în realizarea viziunii și misiunii de a comunica valoarea pe care o au copii. Ei se alătură unei biserici locale și familiilor acesteia, în asumarea responsabilității de a pregăti membrii clerici și laici în creșterea următoarei generații de copii și tineri; pregătirea constă în alfabetizarea acestora din punct de vedere biblic și teologic și cum să facă față la provocările cunoscute și neprevăzute în situații de evanghelizare, ucenicizare și de transformare a societății.

Biserica Nazarineanului prevede o comunitate intergenerațională unde copiii și tinerii sunt iubiți și prețuiți, sunt integrați în familia Bisericii printr-o mare varietate de mijloace și metode și unde aceștia au posibilitatea de a sluji altora în moduri diferite, în concordanță cu vârsta, dezvoltarea, abilitățile și darurile lor spirituale.

Biserica Nazarineanului este o biserică creștină protestantă în tradiția wesleyană de sfințenie. Înființată în 1908, Biserica are acum mai mult de 2,2 milioane de membri care se închină în peste 29.000 de adunări locale în 159 de zone ale lumii. Misiunea Bisericii Nazarineanului este să facă ucenici asemenea lui Hristos în toate națiunile.

Această carte conține o introducere a Bisericii Nazarineanului, împărțită în trei părți. În primul rând, o scurtă declarație istorică ne spune cine suntem ca și biserică, de la începuturile denominațiunii până în zilele de astăzi. A doua parte conține declarația convenită de credință, articolele de credință și valorile esențiale care ne arată ce credem. În sfârșit, legământul caracterului creștin, legământul comportamentului creștin și temele sociale și morale actuale ne arată cum să punem în practică credința noastră prin trăirea unei vieți sfinte în societatea contemporană.